

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 3 - BŘEZEN 2013 - CENA 15 Kč

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

dálkově ovládaná vášeň

KAVÁRNA PŘÁTELSKÁ K DĚTEM

rozhovor
v znovuotevřeném
prostoru

BASEBALL JAKO SOUČÁST ŽIVOTA

rozhovor
s Radkem Drmotou

HLUBOCKÝ MOTOCYKLOVÝ OKRUH

šedesátileté výročí

DĚTSTVÍ V KNÍŽECÍM DVOŘE

NAMALUJ MI BERÁNKA

o animačních programech
Alšovy jihočeské galerie

✧ ÚVODNÍK ✧

Kdyby nám osud před počítím umožnil naplánovat si nějak zkousnutelně budoucí život, určitě bychom si na veletrhu životních přání vybrali hladký porod, snesitelné rodiče a příbuzné, dobrou práci, férového životního partnera a slušný a příjemný život v bohatství přiměřeném (pokud bychom hodlali být právě v tomto životě moudří). A určitě bychom si také rádi předem vystáli nekonečnou frontu u stánku s poutačem *Klidná smrt ve spánku v pozhnaném věku a z plného zdraví*.

V životě je to bohužel jinak a plánovat si nemůžeme zhora nic. V únoru mi zemřel tatínek. Kdyby mi někdo někdy dřív řekl, že si budu velmi přát smrt jednoho z nejbližších lidí, které jsem na tomto světě měla, nevěřila bych.

A přece tomu tak bylo. Tatínek byl celý život jedním z těch vzdělaných, moudrých a citlivých lidí, kterých si ostatní váží, a ke kterým chodíme pro dobré rady a s důvěrou. Jeho nemoc byla z těch, které zbavují rozumu, měl těžkého Alzheimerova, a přesto, že tato nemoc někdy změní člověka mimo lidský obraz, tatínek si zachoval důstojnost až do konce, kdy už na svou vlastní osobnost zcela zapomněl a uvízl bezmocně ležící někde v mezichách života a věčnosti.

Proto bylo dobře pro něj i pro nás, že po dlouhé nemoci odešel z naší rodiny tam, kde doufáme je mu líp a lehčeji. Malý bonus byl, že jsme ho na jeho cestě mohli doprovodit až k úplnému smíření a že maminka s ním byla i v jeho posledních minutách. A ve chvíli, kdy odešel, jsem měla silný pocit, že už jsme zase na sebe napojeni – že si s ním sice nemůžu povídat z očí do očí jako za dřívějších časů, ale jsme tak nějak »na drátě« a už zase mám u sebe někoho, kdo mi pomůže za všech okolností.

A co se nestalo. Týden po něm náhle odešel i jeden z rodinných kamarádů, stejně tak dobrý chlap jako táta, vtipný do posledního dechu, velký muzikant a velký frajer života.

A jak si tak s člověkem, který vás čerstvě opustil, povídáte, když mu zapalujete svíčku u fotografie, nebo si na něj vzpomínáte v minutách před usnutím, v duchu jsem řekla: *Tak tati, a teď hezky s Jaromírkem ukažte, že jste zase ve formě, a koukejte nám o sobě dát brzo vědět.*

A pánové se do toho pustili s vervou svého formátu.

Týden před tatínkovou smrtí mi někdo v Budějovicích vykradl kancelář. Rozlomil vložku a po lupu za sebou zabouchl, takže jsem nemohla dovnitř a pro jistotu zavolala policii. Uvnitř mám laptop a sklad s bylinnými preparáty, horko těžko bych zapravila škodu, kdyby všechno zmizelo. Hodný zloděj ale sebral pouze papírové peníze z příruční kasy, drobné rozsypal po zemi, nezdržoval se. Už v té chvíli jsem na něj myslela s láskou a vděčností. Data i s počítačem neukradena, zboží nezničené, a jestli zmizely 2 – 3 tisíce z pokladny – dobře, aspoň měl amnestovaný na dávku oblíbené drogy, řekla jsem si. A fakt od něj bylo hezké, že nepřišel v době, kdy jsem v kanceláři byla a nepraštil mě něčím po hlavě.

Tatínka jsme pohřbili, a pár dní na to šli na pohřeb Jaromírovi.

Já si vyzvedla na poště doporučený dopis, dva dny ho (já roztržitá) neotevřený nosila v kabelce, až jsem ho objevila večer doma a zůstala s pusou dokořán. Vypadly z něj dvě tisícovky a papír popsaný tiskacími písmeny: *Vážená paní, tímto se vám co nejsrdečněji omlouvám za škodu kterou jsem vám způsobyl. Ale byl jsem v zoufalé situaci. Zasilám vám proto tuto částku abych dal vše do pořádku. Snad mi odpustíte.*

Tolik doslovná citace.

Šířila jsem tu zprávu kolem dokola, všem, kteří mě předtím politovali při krádeži a pro všechny to byla neuvěřitelná historka o slušném zloději, která zahřála u srdce a na tvář nám usadila nechápavý úsměv.

Nebuďte z toho smutná, snažila se mě utěšit jedna vtipná a hodně ironická paní, co sídlí v laboratoři na stejném patře: On vás zase brzy někdo okrade...

Pan Jan Novák (jak se podepsal na doporučené obálce), na udané adrese nebydlí, takže poděkovat mu nemůžu. Na dveře kanceláře jsem nalepila papírek a napsala: *Díky, pane Nováku.* A přimalovala srdíčko.

Ale větší dík patří tam někam nahoru, tátovi. Právě začal úřadovat a já si myslím, že tahle elegantní scénka byla pouze ta úvodní.

Budete koukat, co se bude dít. A jestli můžu poprosit, požádejte o pomoc také své blízké, určitě je tam nahoře máte taky. Síla slušných a dobrých myšlenek dělá zázraky. Nevěříte? Tak věřte!

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci březnu oslaví významná výročí.

Vlášková Terezie	Hluboká	91 let
Binerová Anna	Purkarec	80 let
Chválová Helena	Hluboká	80 let
Gabrišková Marie	Hluboká	75 let
Hradová Růžena	Hluboká	75 let
Radová Marie	Hluboká	75 let
Bláha Josef	Hluboká	75 let
Vobejda Josef	Hluboká	75 let
Kvasničková Marie	Bavorovice	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Adam Schlehr	Hluboká
Martin Widner	Bavorovice
Miroslav Choura	Hluboká

Opustili nás

Bortl Milan	Hluboká
Krbec Václav	Hroznějovice
Sedláček Václav	Kostelec

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

Z jednání městské rady

■ schváleno rozpočet na rok 2013. Dále projednány zamýšlené akce jednotlivých osadních výborů. Je třeba aby nákladnější investiční záměry OV byly prováděny s vědomím orgánů obce.

■ Společnost Trdlo má pronajaty tři prodejní stánky na zámecké cestě. Jednatelka společnosti by ráda prodloužila pronájem a současně udělala

přestavbu a inovaci stánků, vzhledem k tomu ale požaduje prodloužení doby nájmu. Bude projednáno na příštím jednání rady.

■ Rada povolila pokácení 1 ks akátu a 5 ks dubů v loděnici Slavoj u Bezdřeva. Pracovník životního prostředí stromy prohlédl a konstatoval, že některé jsou uschlé či nemocné a ohrožují zdravý růst okolních stromů nebo jsou nebezpečné.

■ V rámci koordinace prací na realizaci projektu sportovního přístavu v Podskalí dojde k uzavření kupní smlouvy na část pozemku pod budoucím kapitanátem.

■ Město podalo žádost o dotaci HZS pro jednotky SDH na pořízení čerpadla pro JPO Kostelec ve výši cca 50 tis. Kč

■ Město učinilo právní kroky proti kráčení finanční dotace ROP k projektu cyklistické stezky Hluboká – Poněšice úsek II. a III.

■ Akce zateplení MŠ Schwarzenberská bude realizována v roce 2013. Výběrové řízení podle směrnic města, hodnotícím kritériem bude cena.

■ Ředitelka MŠ chce podat žádost do výzvy OPŽP na akci úpravy dětských hřišť a zahrad v přírodním stylu. Plánované úpravy zahrnují např. venkovní třídu pro děti, pikoviště, kopec pro bobování, ohniště a sezení, malé jezírko, založení kompostu, květinové záhony atd.

■ Podání žádosti o grant Nadace ČEZ: Odpočinková zóna domova důchodců II. Na I. etapu této akce byla již požadovaná částka městu přidělena. Celá akce má rozpočet cca 1. mil., II. etapa zahrnuje vyrovnání terénu, položení zámkové dlažby, zajištění bezbariérového provozu v areálu, zábradlí, 10 laviček, osvětlení areálu, přípravu odvodňovacího řádu, výsadbu rostlin, palisády, výstavbu gabionové opěrné stěny.

■ Znovupodání žádosti o grant Nadace ČEZ na podporu rekonstrukce dětských a sportovních hřišť: projekt Nové herní prvky do zahrad u objektů MŠ (houpačky, prolézačky) byl již v minulosti podán, ale nebyl úspěšný.

■ Opětovně se připravuje výběrové řízení na stavbu WC na parkovišti

■ Realizace stavby Hluboká nad Vltavou – odvodnění silnice III./10575 a výstavba chodníku proběhne pravděpodobně v 1. pol. roku 2013. Současně musí být dohodnut s Jih. krajem harmonogram uzavírek neboť dochází k souběhu akcí – kanalizace Pražská, kanalizace třeboňská, krátkodobá uzavírka mostu u Bavorovic, opravy použitých jízdních tras...

■ Rada města odsouhlasila znění »Smlouvy o umístění reklamního zařízení«, týkající se reklamních zařízení i umístění městského informačního a orientačního systému a směrovek.

■ Náklad knihy Hluboká nad Vltavou v proměnách staletí vyšel v nákladu 1500 knih a rada odsouhlasila prodejní cenu knihy a její distribuci.

■ V souvislosti se zahájením stavby Sportovní přístav Hluboká nad Vltavou bude nutno zrušit autobusovou zastávku MHD č. 4 u sportovního areálu ve směru Hluboká – ČB na cca 1 rok. Do budoucna nebude již zastávka na současném místě a je počítáno s jejím posunem za most přes náhon ke koupališti. Bude nutno vybudovat vlastní nástupiště a přístupové chodníky pro cestující.

■ Rada města uložila MÚ zahájit přípravu vybudování nového vodovodu a kanalizace pro lokalitu Vývarka.

OZNÁMENÍ

pracovníci finančního úřadu v Českých Budějovicích
navštíví Městský úřad Hluboká nad Vltavou
v **pondělí 4. a 11. března 2013 v době od 10 do 16.30 hod.**

Ve věci daňových přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2012

Konzultace proběhnou v zasedací místnosti MÚ.

Účelem je poskytnutí tiskopisů přiznání a informačních materiálů poplatníkům. Dále budou pracovníci finančního úřadu daňová přiznání přijímat, případně zodpoví konkrétní doazy k jejich vyplňování. Stejně jako v minulých letech nelze daň platit na místě v hotovosti.

Jan Piskač, tajemník MÚ

Bezplatná inzerce:

■ **Auto-moto servis Josef Kadlec** nabízí přezouvání pneu na motocykly, osobní a užitkové vozy. Provozovna: Chlumec 62, Hluboká nad Vltavou
Objednávky na telefonu: 607 160 956

■ **Firma Čivako – ruční mytí vozidel v Hluboké nad Vltavou** (Tyršova ulice) nabízí od března letošního roku ultrazvukovou dezinfekci klimatizace ve vozidle za cenu 500 Kč.

Mobil: 724 144 396 www.civako.estranky.cz

■ BLUEBERRY SHOP – NOVINKY NA BŘEZEN!!!

Nová jarní kolekce 2013 Good Childeren (Turecko): trička kr. rukáv pro dívky a chlapce, jeansy, barevné jarní kalhoty, legíny, jarní fleecové mikiny různé barvy a velikosti. Módní jarní tenisky až do vel.35
Jarní bavlněné čepice a šátky.

Masarykova 35 (na proti kostelu) Po– Pá 9– 17 h

■ **Hledám paní na úklid rekreačního objektu** 12 km od Hluboké květen – říjen v sobotu od 10,00 do 14,00 hod, 125,- Kč/ hod.

Informace na tel. 602 320 677.

■ **Hledám podnájem na Hluboké** s nájmem plus energiemi od 3500 – 4000 Kč. Stačí jedna nezařízená místnost. Nabídky prosím na tel. 606 669 250 nebo 724 871 417.

Hlubocké Princezny pořádají sbírku víček

Sbírka je určena Patrikovi Šnědarovi, který trpí dětskou obrnou, nemůže hýbat nožičkami ani se sám posadit. Za každé kilo víček dostane 7 Kč na nákladnou rehabilitaci, která by mu pomohla nožičky alespoň trochu rozhýbat a mohl by se sám posadit a hrát si se svým malým bráškou. Na www.hlubockeprincezny.cz si můžete přečíst celý článek o Pátově nemoci. Byla bych moc ráda, kdybyste se do sbírky zapojilo co nejvíce lidí. Patrikovi to pomůže a nám to neublíží. Poproste své rodiny, známé, kamarády, poproste kolegy v práci. Čím víc lidí bude sbírat víčka, tím rychleji Pátovi pomůžeme. Víčka mohou být ze všech nápojů, sirupů, od piva, z krabic od Juice nebo mléka, jediná podmínka je, aby bylo víčko šroubovací.

Takže vyhláшу VELKÉ MAŽOSBÍRÁNÍ víček pro Pátu.

Sběrové místo: Tereza Kadlecová, Dvořákova 659, Hluboká n/Vlt
Tel: 728 942 anebo v Drogerii Alma ve městě.

Přijímání dětí do mateřské školy

pro školní rok 2013-2014

Přijímání dětí pro nový školní rok 2013-2014 bude probíhat postupně na 3 pracovištích v době od 7,30 hod. do 11,30 hod. vždy jeden den v měsíci dubnu 2013.

MŠ Masarykova 62	pondělí	8. 4. 2013
MŠ Masarykova 56	úterý	9. 4. 2013
MŠ Ruská 527	středa	10. 4. 2013

Bližší informace k Přijímání dětí do MŠ budou zveřejněny na webových stránkách MŠ Hluboká nad Vltavou (<http://www.ms.hluboka.cz/>) v průběhu měsíce března 2013.

Nevíte, do kterého předškolního zařízení v blízkosti vašeho bydliště zapsat svého předškoláka?

Přijďte se ve středu 3. dubna 2013 podívat. Na všech pracovištích Mateřské školy Hluboká nad Vltavou bude probíhat „Den otevřených dveří“. Zákonní zástupci si v době od 9.00 hod. do 11.30 hod. mohou prohlédnout prostory jednotlivých předškolních zařízení a získat potřebné informace k chodu jednotlivých odloučených pracovišť.

Několik slov k novému vydání knihy

Daniela Kováře a Pavla Koblasy

»Hluboká nad Vltavou v proměnách staletí«

Se zájmem jsem se začela do nového vydání této knihy. Oceňuji práci autorů, jen mě nesmírně mrzí, že k hlubockému amatérskému divadlu se

chovají jaksi macešky, a věnovali mu jen pár řádků.

Na Hluboké je již 23 let aktivní soubor, který každý rok nastuduje aspoň jednu hru, kterou pak úspěšně několikrát opakuje. Tento soubor se dokonce zúčastnil slavnostního otevření našeho kulturního centra Panorama, nastudováním hry Aloise Jiráska – Lucerna. Soubor vždy hrál nejen pro místní občany, ale i pro mnoho návštěvníků z širokého okolí. Členové tohoto souboru hrají z lásky k tomuto druhu kultury, bez jakýchkoliv odměn, ve své volném čase. I to je v dnešní době třeba ocenit. Od roku 1990, kdy byl soubor založen, bylo odehráno 25 her, což je cca 220 – 250 představení.

Je pravda, že je dnes na Hluboké i další divadlo pana Pikla, které vzniklo odtržením z původního souboru, divadlo hraje i kulturní společnost Alta, ovšem na ochotnické divadlo také podporované městem autoři zapomněli. Jsem vdova po panu Křížovi, který byl hlavním iniciátorem založení tohoto amatérského divadla a léta byl jeho režisérem. Za tuto svoji činnost byl městem oceněn a název souboru Křížáci byl a je uznáním jeho zásluh. Velice mě proto mrzí, že o něm není v knize ani nejmenší zmínka.

Překvapuje mě, že autoři, kteří toto nové vydání připravovali, nevyužili statí o divadle z původního vydání a soubor Křížáci překročili. Jistě by bylo dobře, kdyby se o divadle na Hluboké více informovali. Možná, že nemají divadlo rádi, nebo to byl záměr?

S mými připomínkami a otázkami souhlasí i ostatní členové souboru Křížáci. Fotografie v knize je z představení Křížáků o nichž zde není ani zmínka.

Věra Křížová, dlouholetá členka souboru Křížáci

Zámecká restaurace – přátelská kavárna pro rodiče, prarodiče a hlavně děti

Pani Olga Nováková přišla s nápadem, který potěšil nejen maminky na mateřské a jejich děti na Hluboké. Díky nově otevřené kavárně se nejmladší generace našeho města může potkávat v klidu a pohodě se svými vrstevníky, i když na ně třeba nevyšlo ve školce místo nebo jsou ještě příliš malí. Maminky si chválí, děti se nevyjadřují, ale je na nich vidět, že v novém prostoru je jim příjemně.

Tak se přijďte také podívat, můžete i bez dětí a nechat se nabit dětskou energií přímo na místě. Dobrá káva a moučník vás potěší neméně.

Kavárna přátelská dětem? Zámecké restaurace byla posledních pár let zavřená, prázdná a nevyužitá, a protože patří naší rodině, respektive mým rodičům, přišla jsem s nápadem, že v ní otevřeme kavárnu s velkým dětským koutkem. Místo k setkávání s maminkami a prostorem pro děti mi jako mámě se dvěma malými dětmi na Hluboké po celou dobu mateřské citelně chyběl. Tuhle budovu samozřejmě jenom kavárna neuživí, a tak bych sem ráda dostala i akce, které tady bývaly, svatby, rauty, schůze, oslavy... A dnes také dětské oslavy – je to tady pro ně ideální místo – velký prostor, předzahrádka, terasa na letní provoz. Už se tady jedna dětská oslava chystá. Věk jubilantů 5 a 3 roky!

Je příjemné vidět, že zámecká restaurace vypadá uvnitř jako znovuzrozená. Všechno svěží a čisté a je tady příjemně teplo.

I když byla Zámecká zavřená, tak jsme se o ni starali, takže to chtělo »jen« pořádný úklid, sem tam něco vymalovat, něco opravit, vyměnit, ale jinak budova byla v pořádku.

I když vaše cílová skupinka maminek s dětmi lukrativní skupinou pro restaurátora možná není, je ten dětský cvrkot uvnitř kavárny příjemný.

Jak už jsem řekla, je mi jasné, že přivydělat si budeme muset i jinak, ale budu spokojená, když pro začátek zvládnu provoz na položkách nula – nula, abych nemusela doplácet. To je můj první cíl a pak uvidíme, co dál.

Akce pro maminky s dětmi jsou tady samozřejmě zdarma, domluvíme se na čemkoli a žádné poplatky nevybíráme. Jsem ráda, pokud přijdou, dají si kávu a štrůdl a uvnitř bude živo. Hlídkání dětí

nabízíme, ale vyčkáváme – jsme připraveni, že po projeveném zájmu se podle toho rychle zařídíme. Mám předběžně dojednanou spolupráci s dvěma paními, jedna pracovala 30 let ve školce, druhá je zase mladá slečna, která obor studuje. Pokud se tedy maminky budou ptát po téhle službě a budou ji chtít, bude.

Co mě překvapilo, bylo zjištění, že maminky projevíly zájem, aby se tu také vařilo. Jde jim o obědy, dětské jídlo a polévku. S tím jsem sice původně nepočítala, ale problém to také nebude. Argument maminek je,

že některé sem jedou třeba z Budějovic na celý den, užít si všeho, co Hluboká nabízí, a rády by si v prostředí dětem přívětivém našly i zdravý společný oběd. Stráví den s dětmi venku a nemusí se starat o jídlo s sebou, nebo hledat vhodnou restauraci.

Děti jsou opravdu hosté, se kterými se tu počítá. Připraveny jsou dětské přístroje a bryndáčky, známé z obchodního domu Ikea, ohřívačka lahvi s mlékem či přesnídávky k dispozici. Malá šatní skříňka jako ze školky už má na háčcích pověšené bundičky a děti v prostoru určeném pro hru chodí čile rejdit. Ty, co sem chodí častěji, už to tady znají, a pobíhají samostatně kolem dokola, zaběhnou si i do místnosti s trampolínou, která je vymalovaná postavkami z pohádek. K dispozici je vlastně velký dětský pokojíček s dětským nábytkem, hračkami, velkým legem, kuchyňkou, knížkami, samozřejmě potřebami na malování, hrami, plyšáky... Na koberci je možné dovádět podle libosti. Maminky mohou v klidu sedět u stolu s menšími miminkami v náručí a popíjet kávu, a mít ostatní pohyblivější prťata pod dohledem.

Jsou tady i hračky, které rozvíjejí dětské dovednosti, například pexeso pro uši, hledáte dvojice poslechem. Olga by ráda, aby hry tady měly hlavu a patu, a aby motivovaly jak děti, tak rodiče ke společné hře. Navíc spousta věcí ještě přibude, pokud se bude dařit. Vedle je salonek, který by mohl být cvičební. Nabídka na dobrou krytinu podlahy už je vypracována, zároveň by to mohl být i salonek pro různé specifické akce, přednášky.

Zdůraznit musíme, že majitelka nově otevřené kavárny má děti ráda, takže jí hemžení okolo nejen nevadí, ale vítá je. Stejně tak byla vybrána servírka, která počítá s tím, že bude překračovat hračky i děti a proškolená je i v nošení horkých nápojů.

Diferenciace pro hosty, které jsme pracovním nazvali »nepřátelé malých dětí«, bez toho, že by jim to někdo vyčítal, je zde také vyřešena. V kavárně jedná s pochopením pro ty, kteří si chtějí kávu a mimochodem výborné zákusky z vlastní domácí cukrářské dílny (jablečný teplý závin, buchty, koláče, teplé vafle či drobnůstky typu kokosových koulí ala bonbón Raffaello, ...) vychutnat v klidu. Pro ty je zde připraven salonek, kde se mohou od dětského ruchu izolovat. Netvrdíme také, že jsou zde zaměřeni jenom a pouze na děti, kavárna bude potěšena, když sem zavítají i senioři, a další hosté, pro všechny je zde vlnivé a trpělivé ovzduší zaručeno.

Výhoda je, že tady máte opravdu hodně místa... Tahle budova má velkorysé prostory a je škoda je nevyužít. Já si původně myslela, že přes

letní sezónu otevřeno mít nebudeme, že tady budeme pro maminky k ukrácení jejich volných chvil jenom v zimě. Abych stihla všechno, co mám na starost, protože jsem provozní také zámecké restaurace nahoře na zámku. Ale hned začaly otázky maminek, jestli tady budeme v létě, a jestli bude otevřena ta skvělá terasa s nejlepším výhledem na Hluboké – a mě došlo, že se z toho nevymluvím.

Na druhou stranu nejvíce akcí a zájmu skutečně bývá v létě, tak uvidíme, jak to zvládneme. Spolupracovat chci také s bratrem, který má na starost camping Bezdrev – ubytování hosté si budou moci zakoupit slevové kupony které pak mohou využít jak v Zámecké, tak i v restauraci na Zámku. Pravda je, že máme na co navazovat – na práci našich rodičů, kteří se pohostinstvím zabývali celý život. Z maminčiny strany jsme už asi šestá nebo sedmá generace, které mají něco společného s obchodem či pohostinstvím, spousta lidí pamatuje mého dědečka pana Dvořáka, který byl vrchním na Podhradě...

I když se po roce 48 spousta těch vzájemných zpráhala, je hezké, že na Hluboké se to zase vrací do rodových kolejí. Procházkové sklenáři, Váchové staváři, Irovští elektrikáři a jiní, prostě mladší generace se snaží zase navázat na práci a řemesla svých tátů a dědečků a jdou znovu do rodinných živností. Jedni začali, druzí pokračují. Myslím, že je to tak dobře.

Apropó, kde jsou teď vaše děti? Jak to, že si nehrají tady v kavárně?

Jsou ve školce v Townshendu, dnes už mají skoro šest a čtyři roky. A já v době od 9 do 14 hodin musím stihnout zařídit všechno, co potřebuji. Neděle a pondělí máme zavřeno – musím se taky trochu věnovat manželovi a domácnosti. Přes týden se moc nevidíme, pracuji ve firmě mimo Hlubokou.

Kavárna: Olga Nováková, telefon: 775 113 040

My vám budeme držet palce. Aby si k vám našly cestu maminky s dětmi, ale i obyčejní hosté a také turisté. Já si taky budu držet palce. Hluboká má spoustu dobrých výletů a zastávek, zámek, zoo, plovárnu, řeku, rybníky, pro děti relaxační centrum dole u Vltavy, já bych fandila i nějakému poznávacímu okruhu oborou...

Všechna města se zámek měla svoji kavárnu a díky svému interiéru té představě takhle kavárna odpovídá. I když to tak historicky ve skutečnosti nebylo. Ale moje zkušenosti s turisty jsou takové, že zámek prošli Němci, Rakušané, Francouzi, Japonci a vypadá to, že dnes jsou na řadě Rusové. Zámek už to ví, my v Podzámčí si toho už taky všimli. Je dobře s nimi počítat. Nas mnoho, *usmívá se v roli ruského turistky Olga Nováková* – a Číňané, těch taky mnoho. Angličtina, dobrá, ale oprašujeme slovíčka s azbukou. A právě typ kavárny s gobelíny a křišťálovými lustry potěší oko nejen ruského turistu, tak proč jim tu iluzi zámecké kavárny nedopřát.

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen Lohman hnědý, Tetra hnědý a Dominant žíhaný, kropenatý, černý, žlutý, modrý a bílý. Slepičky pouze z našeho odchovu!! Stáří slepiček 16 – 18. týdnů cena 159 – 170 Kč / ks – v začátku snášky 178 Kč/ks

Prodeje se uskuteční : v sobotu 13. dubna 2013

Hluboká n. Vltavou u vlak. nádraží poblíž SOŠ – v 15 30 h

Případné bližší informace tel. 728 605 840 728 165 166 415 740 719

Při prodeji slepiček – nová služba – výkup králíčích kožek – cena 22– 35 Kč/ks

**30.3. sobota
Velikonoce v zoo s Flopem
10 - 16 hodin**

Velikonoční sobota mezi zvířátky.

Tradiční zvyky, malování vajíček, křest mláďat nebo soutěže pro děti.

Alfonsa jinochská galerie v Hluboké nad Vltavou, výstavní ateliér Barrovy kole v Českých Budějovicích a Městská knihovna v Hluboké nad Vltavou

zve na výstavu Židé a studentů jinochských škol

Vernisáž se uskuteční ve středu 27. března 2013 od 10.30 hodin v hlavním sále Alfonsy jinochské galerie v Hluboké nad Vltavou.
Hostové bude Ing. arch. Stanislav Kovář a Mgr. Ineta Kovalčíková.
Moderování - Studia del' Arte.

Výstava potrvá do 14. dubna 2013 / Otevřeno denně 9 – 18h. / Vstup volný
www.agg.cz

Okresní úřad pro územní plánování v Hluboké nad Vltavou. Pro zájemce bude také možností prohlédnout si modely Českých Budějovic a Českého ráje, které bude umístěny v rámci přípravy územního plánu. Na Červené vltavě je možnost se prohlédnout výstavě AGG.

Víkend mužů 2013

5. – 7. července 2013 v Hluboké nad Vltavou
(Sportovně relaxační areál Hluboká).

Akce nově navazuje na tradiční Týden žen.

Obě události se protínají společným pátečním večerem.

Následující sobotu a neděli si zúčastnění muži užijí dle svého gusta, program sestavený na míru (podle fyzické kondice a zájmů). Mohou si vybrat z pestré palety adrenalinových i relaxačních aktivit pro pány ve věku od 15 do 100 let. I muži si totiž zaslouží své dny! Kromě sportu a regenerace si přihlášení zájemci mohou dopřát řemeslné kurzy, přednášky o zdravém životní stylu nebo se seznámit s místními gastronomickými specialitami.

více informací na www.tydenzen.cz

Výtvarný víkend na Hluboké – tentokrát velikonoční

Čtvrtý březnový víkend (22.-24.3.2013) ožije hlubocký Sporthotel Barborka výtvarnými aktivitami. Koná se totiž pátý ročník Velikonočního kreativního víkendu. Pod vedením zkušených lektorek si každý zúčastněný bude moci vyzkoušet například košíkářství, drátování, vrtání kraslic atd. Všechny vyrobené věci si pochopitelně účastníci odnesou domů.

Pořadatelem akce je Výtvarná dílna Kajjka – www.dilnakajjka.cz. Majitelka Výtvarné dílny, paní Kajjka Hátleová je jednou z lektorek připravovaných kurzů.

O tom, že účastníci budou v dobrých rukou, svědčí fakt, že paní Kajjka je pořadatelkou kreativních akcí již více než deset let, je také autorkou řady knih o tvoření a dlouholetou spolupracovnicí kreativních časopisů a internetových portálů. Druhou lektorkou je paní Lada Lipšová, šikovná floristka s praxí v květinářství, které

zajišťovalo výzdobu i na soutěžích Miss. V páteční podvečer proběhne kurz vrtaných kraslic, tzv. Madeira – účastníci kurzu se naučí jak rozvrhnout vzor, jak vrtat skořápky modelářskou vrtačkou a jak je následně zdobit bílým voskem.

V sobotu se pak rozjede hlavní kreativní den, kdy na kurzu košíkářství bude možnost plést košíky z pedigu (ratan) a díky spoustě času zvládnout i takové lahůdky, jako je třeba ošatka ve tvaru slepičky, nebo opletení zrcadla či pletení velikonočního zajíčka. Bude také možnost vyrobit si drátované nebo papírové stínidlo funkční lampě. Kurz drátování nabídne totiž výrobu velké koule zdobené korálky a kurz papírové kusudami (japonská technika skládání papíru) bude tentokrát také zaměřen na výrobu koule. Obojí lze pak snadno použít jako stínidlo lampy. Další zajímavé tvoření bude výroba látkového věnce připomínajícího techniku patchwork avšak bez šití, nebo třeba výroba kraslice technikou quilling, při níž se ze stočených proužků barevného papíru vytvářejí květy a různé vzory. Připraveno je i dost materiálu pro všechny, kdo si budou chtít vyzkoušet kouzla aranžování při výrobě velikonoční dekorace, nebo velikonočního věnce.

V neděli pak celý víkend ukončí odpočinkový kurz malování na porcelán, z něhož si účastníci odnesou vlastnoručně ozdobenou soupravu konvičky, šálku a podšálku na čaj.

Všechny kurzy jsou určeny i pro naprosté začátečníky a naprosté nemalíře. Důležitá je jen chuť tvořit. O všechno ostatní se postarají lektorky Kajjka a Lada.

Litovat nemusí ani ti, kdo to mají na Hlubokou o něco dál. Ubytování i možnost stravování je zajištěno přímo v prostorách hotelu, kde probíhají kurzy.

Na všechny kurzy je potřeba se nahlásit předem. To proto, že prostory, v nichž se kurzy konají, mají omezenou kapacitu.

Přihlášky pište na adresu: kajjka@dilnakajjka.cz

Více najdete na stránkách Výtvarné dílny kajjka : www.dilnakajjka.cz

Pro více informací kontaktujte: Karla Hátleová – majitelka Výtvarné dílny, tel: 725 721 708

To hříšné jaro!

Když v noci okna pootvírám
a skončím den a modlení,
tak otevřu se Múzám, vílám
a zkusím s nimi škádlení.

A s kuráží se sebe táži:
snad o sobě dnes více vím,
co je dnes se mnou, že jsem v ráži!?
Dobře, tak já to vyzradím.

Snad cítím, že dnes jaro přišlo,
vše špatné se dnes odkládá
a ve mně zase bude čisto,
jak kdysi: Paráda!

Mé city nic hned neroznítí
a chtivé oči nezamžlí,
jak tolik na lučinách kvítí
když naráz k slunci vyrazí!

Jak přelaskavá je dnes chvíle,
jak bych se právě narodil!
Však něco chybí v lidském díle
a já bych to rád oslovil.

Snad proto jsem i roztržitý,
vždyť k Bohu volám jarní noc:
Přiď, dokud je svět nepřepitý,
přiď s prostou láskou na pomoc!

Antonín Zvánovec

Pozvánka na pravidelné anglické konverzace:

konají se v mezinárodní škole
Townshend, **vždy v pondělí
a ve středu od 19:00 hod.**

V pondělí je konverzace s panem
Tomem a ve středu s paní Irou
(maminkou ředitele školy).

Dle upozornění účastníků bývá
většinou zavřený hlavní vchod
a vstup je tedy zadním vchodem
do budovy.

BURZA A MINITRŽ JARO – LÉTO 2013

Srdečně Vás zveme na burzu dětského a těhotenského oblečení,
sportovního vybavení a hraček a zároveň na velikonoční řemeslný
a kulinářský mini trh (medové perníčky, sýrové cukroví, mazance,
malovaná vajíčka a velikonoční výzdoba)

KDE: NOVĚ!

Kavárna, cukrárna, restaurace v Zámecké s velkým herním prostorem
pro zabavení vašich dětí Hluboká nad Vltavou, Tyršova 23

KDY:

ČTVRTEK 21. 3.	Příjem věcí	15:00 – 18:00 hod.
PÁTEK 22. 3.	Burza a trh	10:00 – 11:30 hod. a 12:30 - 18:30 hod.
SOBOTA 23. 3.	Burza a trh	10:00 – 11:30 hod. a 12:30 – 16:00 hod.

Vyzvednutí neprodaných věcí a vyúčtování 16:00 – 18:00 hod.

Každý zájemce o prodej zboží: Zavolá na tel. 774 22 50 63 nebo napíše na mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz, kde mu bude sděleno pořadové číslo a podrobnosti o prodeji. Dle instrukcí si připraví čitelný a oceněný seznam všech nabízených věcí. Každou věc čitelně a viditelně označí. Všechny věci vyčistí a vypere. MC Hluboká si bude účtovat 10% z ceny prodaných věcí od členů MC a 20 % od nečlenů.

✧ OZNÁMENÍ ✧

Nový JŘ linky MHD č. 4, platný od 1. 4. 2013

Na základě oznámení koordinátora dopravy v Jč kraji (JIKORD s.r.o.), že ten již nebude v rámci linky MHD č. 325004 4 finančně kompenzovat, jako v minulých letech, spoje jedoucí o sobotách, nedělích a svátcích, jednalo město Hluboká nad Vltavou, ve spolupráci s obcemi Hosín a Hrdějovice, s Dopravním podnikem města Č. Budějovice a se společností JIKORD o změnách JŘ linky č. 4.

Dosavadní rozsah spojů bude zachován do 31.3.2013. Od 1.4.2013 dochází ke změně jízdního řádu linky MHD č. 4 tak, že v pracovní dny pojede 7 párů spojů, v SO, NE a svátky pojede 5 párů spojů.

Z důvodu nevytíženosti je v novém JŘ, kromě jednoho ranního školního spoje, zrušeno zajištění linky č. 4 k vlakovému nádraží u Sudárny.

4

Pracovní dny

Platnost od 1.4.2013

Zastávky	zóna								
Nádraží ■■	01	5.11	6.08	8.25	14.10	15.10	17.17	22.31	
Senovážné nám. - pošta ■	01	5.14	6.11	8.29	14.14	15.14	17.21	22.34	
Poliklinika Sever ■	01	5.15	6.12	8.31	14.16	15.16	17.23	22.35	
Mariánské náměstí ■	01	5.17	6.14	8.33	14.18	15.18	17.25	22.37	
Družba - IGY ■	01	5.18	6.15	8.34	14.19	15.19	17.26	22.38	
Strakonická - Möbelix ■	01	5.20	6.17	8.37	14.22	15.22	17.29	22.40	
Suchomelská	01	5.22	6.19	8.39	14.24	15.24	17.31	22.42	
Motor Jikov	01	5.24	6.21	8.41	14.26	15.26	17.33	22.44	
Kněžské Dvory - škola	01	5.25	6.22	8.42	14.27	15.27	17.34	22.44	
Kněžské Dvory - točna	01	5.26	6.23	8.43	14.28	15.28	17.35	22.45	
Kněžské Dvory - sokolovna	01, 02	5.27	6.24	8.44	14.29	15.29	17.36	22.45	
Hrdějovice, U Školy	02	5.29	6.26	8.46	14.31	15.31	17.38	22.47	
Hrdějovice, Návěs	02	5.30	6.27	8.47	14.32	15.32	17.39	22.48	
Hrdějovice, Těšínská	02	5.31	6.28	8.48	14.33	15.33	17.40	22.49	
Hrdějovice, Točna	02	5.33	6.30	8.50	14.35	15.35	17.42	22.51	
Hosín, U Školy	02	5.36	6.33	8.53	14.38	15.38	17.45	22.54	
Hosín	02	5.37	6.34	8.54	14.39	15.39	17.46	22.55	
Hluboká n.Vlt., U Mezinárodní školy	02	5.39	6.36	8.56	14.41	15.41	17.48	22.57	
Hluboká n.Vlt., Barborka	02	5.41	6.39	8.59	14.44	15.44	17.51	22.59	
Hluboká n.Vlt., U Pulců	02	5.42	6.41	9.01	14.46	15.46	17.53	23.00	
Hluboká n.Vlt., Záměstí - most	02	5.43	6.42	9.02	14.47	15.47	17.54	23.01	
Hluboká n.Vlt., Sportovní areál	02	5.45	6.44	9.04	14.49	15.49	17.56	23.03	
Hluboká n.Vlt., Pod Kostelem	02	5.46	6.45	9.05	14.50	15.50	17.57	23.04	
Hluboká n.Vlt., Lovecký zámek, rozc.	02	...	6.48	...	...	...	...	...	
Hluboká n.Vlt., SOŠ elektrotechnická	02	...	6.51	...	...	...	...	...	
Hluboká n.Vlt., Nádraží ČD ■■	02	...	6.52	...	...	...	...	...	

4

Pracovní dny

Platnost od 1.4.2013

Zastávky	zóna								
Hluboká n.Vlt., Nádraží ČD ■■	02	...	7.04	...	...	...	...	...	
Hluboká n.Vlt., SOŠ elektrotechnická	02	...	7.05	...	...	...	...	...	
Hluboká n.Vlt., Lovecký zámek, rozc.	02	...	7.08	...	...	...	...	...	
Hluboká n.Vlt., Pod Kostelem	02	8.27	7.11	10.32	15.32	16.31	18.21	23.15	
Hluboká n.Vlt., Záměstí - most	02	8.30	7.14	10.35	15.35	16.34	18.24	23.18	
Hluboká n.Vlt., U Pulců	02	8.31	7.15	10.36	15.36	16.35	18.25	23.19	
Hluboká n.Vlt., Barborka	02	8.33	7.17	10.38	15.38	16.37	18.26	23.20	
Hluboká n.Vlt., U Mezinárodní školy	02	8.36	7.20	10.41	15.41	16.40	18.28	23.22	
Hosín	02	8.38	7.22	10.43	15.43	16.42	18.30	23.24	
Hosín, U Školy	02	8.39	7.23	10.44	15.44	16.43	18.31	23.25	
Hrdějovice, Točna	02	8.42	7.26	10.47	15.47	16.46	18.34	23.28	
Hrdějovice, Těšínská	02	8.43	7.27	10.48	15.48	16.47	18.35	23.29	
Hrdějovice, Návěs	02	8.45	7.29	10.50	15.50	16.49	18.37	23.31	
Hrdějovice, U Školy	02	8.46	7.30	10.51	15.51	16.50	18.38	23.32	
Kněžské Dvory - sokolovna	02, 01	8.47	7.31	10.52	15.52	16.51	18.39	23.33	
Kněžské Dvory - točna	01	8.49	7.33	10.54	15.54	16.53	18.41	23.34	
Kněžské Dvory - škola	01	8.50	7.34	10.55	15.55	16.54	18.42	23.34	
Motor Jikov	01	8.51	7.35	10.56	15.56	16.55	18.43	23.35	
Suchomelská	01	8.53	7.37	10.58	15.58	16.57	18.45	23.37	
Strakonická - Möbelix ■	01	8.55	7.39	11.00	16.00	16.59	18.47	23.39	
U Trojce ■	01	8.57	7.41	11.02	16.02	17.01	18.49	23.40	
Družba - IGY ■	01	8.58	7.42	11.03	16.03	17.02	18.49	23.41	
Mariánské náměstí	01	8.59	7.43	11.04	16.04	17.03	18.50	23.42	
Poliklinika Sever ■	01	9.01	7.45	11.06	16.06	17.05	18.52	23.43	
Senovážné nám. - pošta ■	01	9.03	7.47	11.08	16.08	17.07	18.54	23.45	
Nádraží ■■	01	9.07	7.51	11.12	16.12	17.11	18.57	23.48	

4

Soboty, Neděle a svátky

Zastávky	zóna								
Nádraží ■■	01	7.00	9.10	13.50	16.54	22.31			
Senovážné nám. - pošta ■	01	7.03	9.13	13.53	16.57	22.34			
Poliklinika Sever ■	01	7.04	9.14	13.54	16.58	22.35			
Mariánské náměstí ■	01	7.06	9.16	13.56	17.00	22.37			
Družba - IGY ■	01	7.07	9.17	13.57	17.01	22.38			
Strakonická - Möbelix ■	01	7.09	9.19	13.59	17.03	22.40			
Suchomelská	01	7.11	9.21	14.01	17.05	22.42			
Motor Jikov	01	7.13	9.23	14.03	17.07	22.44			
Kněžské Dvory - škola	01	7.14	9.24	14.04	17.08	22.44			
Kněžské Dvory - točna	01	7.15	9.25	14.05	17.09	22.45			
Kněžské Dvory - sokolovna	01, 02	7.16	9.26	14.06	17.10	22.46			
Hrdějovice, U Školy	02	7.18	9.28	14.08	17.12	22.47			
Hrdějovice, Návěs	02	7.19	9.29	14.09	17.13	22.48			
Hrdějovice, Těšínská	02	7.20	9.30	14.10	17.14	22.49			
Hrdějovice, Točna	02	7.22	9.32	14.12	17.16	22.51			
Hosín, U Školy	02	7.25	9.35	14.15	17.19	22.54			
Hosín	02	7.26	9.36	14.16	17.20	22.55			
Hluboká n.Vlt., U Mezinárodní školy	02	7.28	9.38	14.18	17.22	22.57			
Hluboká n.Vlt., Barborka	02	7.30	9.40	14.20	17.24	22.59			
Hluboká n.Vlt., U Pulců	02	7.31	9.41	14.21	17.25	23.00			
Hluboká n.Vlt., Záměstí - most	02	7.32	9.42	14.22	17.26	23.01			
Hluboká n.Vlt., Sportovní areál	02	7.34	9.44	14.24	17.28	23.03			
Hluboká n.Vlt., Pod Kostelem	02	7.35	9.45	14.25	17.29	23.04			
Hluboká n.Vlt., Lovecký zámek, rozc.	02	...	...	...	...	...			
Hluboká n.Vlt., SOŠ elektrotechnická	02	...	...	...	...	...			
Hluboká n.Vlt., Nádraží ČD ■■	02	...	...	...	...	...			

4

Soboty, Neděle a svátky

Zastávky	zóna								
Hluboká n.Vlt., Nádraží ČD ■■	02	...	...	...	...	...	...	...	
Hluboká n.Vlt., SOŠ elektrotechnická	02	...	...	...	...	...	...	...	
Hluboká n.Vlt., Lovecký zámek, rozc.	02	...	...	...	...	...	...	...	
Hluboká n.Vlt., Pod Kostelem	02	7.40	11.11	14.30	17.34	23.15			
Hluboká n.Vlt., Záměstí - most	02	7.43	11.14	14.33	17.37	23.18			
Hluboká n.Vlt., U Pulců	02	7.44	11.15	14.34	17.38	23.19			
Hluboká n.Vlt., Barborka	02	7.45	11.16	14.35	17.39	23.20			
Hluboká n.Vlt., U Mezinárodní školy	02	7.47	11.18	14.37	17.41	23.22			
Hosín	02	7.49	11.20	14.39	17.43	23.24			
Hosín, U Školy	02	7.50	11.21	14.40	17.44	23.25			
Hrdějovice, Točna	02	7.53	11.24	14.43	17.47	23.28			
Hrdějovice, Těšínská	02	7.54	11.25	14.44	17.48	23.29			
Hrdějovice, Návěs	02	7.56	11.27	14.46	17.50	23.31			
Hrdějovice, U Školy	02	7.57	11.28	14.47	17.51	23.32			
Kněžské Dvory - sokolovna	02, 01	7.58	11.29	14.48	17.52	23.33			
Kněžské Dvory - točna	01	8.00	11.31	14.50	17.54	23.34			
Kněžské Dvory - škola	01	8.01	11.32	14.51	17.55	23.34			
Motor Jikov	01	8.02	11.33	14.52	17.56	23.35			
Suchomelská	01	8.04	11.35	14.54	17.58	23.37			
Strakonická - Möbelix ■	01	8.06	11.37	14.56	18.00	23.39			
U Trojce ■	01	8.07	11.38	14.57	18.01	23.40			
Družba - IGY ■	01	8.08	11.39	14.58	18.02	23.41			
Mariánské náměstí	01	8.09	11.40	14.59	18.03	23.42			
Poliklinika Sever ■	01	8.11	11.42	15.01	18.05	23.43			
Senovážné nám. - pošta ■	01	8.13	11.44	15.03	18.07	23.45			
Nádraží ■■	01	8.16	11.47	15.06	18.10	23.48			

STEJSKAL
Century 21
STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí

NA TRHU OD
ROKU 1992

bezpečný prodej Vaší nemovitosti

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji
prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.

Realitní makléř ve Vašem městě: **Mgr. Jana Vítů**
608 036 027, jana.vitu@century21.cz

Šťastné dětství

Vyrůstal jsi v 50–tých, 60–tých, 70–tých nebo 80–tých letech? Jak jsi to vůbec přežil?

Auta neměla bezpečnostní pásy, opěrky hlavy a žádný airbag, na zadním sedadle bylo veselo a nebezpečno. Dětské postýlky a hračky byly barevné a natřené jedovatými nebo přinejmenším pochybnými laky. Neexistovaly žádné dětské pojistky na zásuvkách, dveřích aut, dózách s léky a chemických čistících prostředcích. Na kole se jezdilo bez helmy. Pili jsme vodu ze zahradních hadic a jiných pochybných zdrojů a ne minerálku ze sterilních lahví.

Stavěli jsme motokáry. A ti z nás, kteří měli to štěstí, že měli u domu asfaltovou silnici, zkoušeli lámat rychlostní rekordy... aby potom eventuálně v polovině zjistili, že zapomněli na brzdu. Po několika nehodách byl i tento problém většinou vyřešen.

Směli jsme ven jen s jednou podmínkou – že budeme do tmy zase doma. Neexistovaly mobilní telefony, nikdo nevěděl kde jsme a co děláme. Neuvěřitelné. Školní vyučování bylo pouze dopoledne a na oběd jsme byli doma. Měli jsme modřiny a odřená kolena, zlámané kosti a někdy také vyražené zuby, ale nikdy, nikdy nebyl kvůli tomu někdo obviněn – i když došlo k neshodám a rvačkám. Nikdo nebyl vinen, jen my sami.

Jedli jsme sladkosti, chleby s máslem, pili jsme nápoje se skutečným cukrem a nikdy jsme neměli problémy s nadváhou, protože jsme byli pořád venku, v pohybu a aktivní. Dědilo se nás pět nebo šest o jednu limonádu, pili jsme ze stejné sklenice a nikdo z nás neonemocněl nebo nezemřel.

Neměli jsme Playstations, Nintendo, videohry, 99 televizních kanálů, videa, dolby surround, počítače, mobilní telefony nebo internet... měli jsme kamarády. Směli jsme ven, pěšky nebo na kole, navštívit kamarády, i když bydleli několik kilometrů daleko, zaklepat na dveře a nebo i jednoduše bez zaklepání vejít do domu a hrát si s nimi.

Ano. Venku, v tom nebezpečném světě. A docela sami. Jak jen to bylo možné? Hráli jsme fotbal na jednu bránu a když někdo nevyhrál, neměl z toho psychické trauma a nezbořil se proto svět. Někteří žáci nebyli možná tak dobří jako jiní, a když zůstali sedět, tak prostě opakovali jeden rok. Nikdo nebyl proto poslán k psychiatrům nebo psychologům. Nikdo neměl dyslexii, problémy s koncentrací, nikdo nebyl hyperaktivní. Prostě si jenom zopakoval jeden rok. Každý dostal svoji šanci. Měli jsme volnost a čas na hraní, úspěchy, neúspěchy, úkoly... a učili jsme se s tím žít. Zůstává nezodpovězená otázka, jak jsme tohle všechno mohli přežít? A především, jak jsme při tom mohli rozvíjet naši osobnost?

Znovu blahopřeji! Každému, kdo zažil toto velké štěstí a žil jako dítě! *Zdroj: internet*

Pár vzpomínek na Starý úřední dům

Pro nás, kteří jsme tu vyrůstali, zůstal hezkým místem našeho dětství, a tak se do našeho »úředňáku« rádi vracíme. Původní **velké byty** pro schwarzenberské zaměstnance se v 50. letech zmenšovaly, předělovaly příčkami, a tak tu nakonec vzniklo asi 27 bytů, obsazených rodinami většinou s více dětmi. Do domu se vchází bránou a je tu **dvůr s kašnou** uprostřed. V rozích vchody do jednotlivých částí domu, byty v přízemí a v patře. Dřevěné schody, které se každou sobotu drhly, v létě vyhřáté do sluníčka. Pěkně se na nich sedělo, když jsme si tu povídaly, nebo třeba šily na panenky. Nám dětem patřil celý dům.

Kolem kašny jsme se učily jezdit na kole, nejdříve po jedné šlapce s rostoucí odvahou naskočit, a po pár pokusech už se jelo. V zimě se tu zkoušely i lyže, a tak na Štědrý večer kolem kašny kroužil malý lyžař, dokonce s novou aktovkou na zádech (musel vyzkoušet dárky od Ježíška). Další prostory: **sklepy**. Různé propojované, a také s tajemnými strašidelnými výklenky, ale báječně se tu hrálo na schovávanou.

Potom pohroma, když jsme vylezli jako komínici. **Půdy**, které se daly probíhat po celém obvodu obdélníkového půdorysu domu. A když na pokyn hasičů se zrušily příčky a zůstal velký prostor, kde se v zimě sušilo prádlo. Ale v létě, když třeba přšelo, patřily půdy nám. Hráli jsme tu divadlo, pořádali módní přehlídky, šaty jsme si půjčovali potajmu z různých truhel, beden a krabic, nakrucovali jsme se ve střevíčkách na podpatku. Špinaví ale spokojení jsme se potom plížili domů. Vedle brány byla pumpa s pitnou vodou (vodovodní síť měla vodu užitkovou) a tak v každé kuchyni stála konev s pitnou vodou, my si pumpovali vodu rovnou do pusu, když byla žízeň.

Voda nás i léčila, stačilo napumpovat na rozbité koleno, loket a bylo ošetřeno a hojilo se dobře všechno.

Protější branou se šlo na **zadní dvůr – zadňák**. Tam se od jara sušilo prádlo, stály tu hranice dříví (topilo se dřevem v krásných kachlových kamnech, pak se přešlo na piliňáky – v zimě večer byly vyšlapané cestičky jak se nosily nacpané bubínky).

Ale také chlívký pro slepice, nahoře v chlívkách se chovala prasata a další domácí zvířata. Byli jsme ve městě, ale také trochu vesničci.

A ze zadňáku už byl jen kopeček a cesta do **vinice**, která také patřila nám a našim hrám. Skrýše a dokonce kanály, které jsme prolézali a věřili, že se dostaneme až dovnitř zámku. Strání jsme lezli do dolní zahrady. Když se tu natáčela Pyšná princezna, ve strání zůstaly po filmařích zbytky z natáčení (ozdobné sloupky od kašny, do které princezna spadla) a my si mohli hrát divadlo.

Hráli jsme i na balkonech v dolní zahradě, když se opravovali a po odchodu řemeslníků zůstaly otevřené. Do parku jsme chodili v zimě sáňkovat. Tenkrát to byl malý a velký rezik (=rezervoár) v horní zahradě. Jezdilo se celé odpoledne až do tmy, dokud byl sníh, každý den, zkoušelo se i lyžovat. Tady jsme viděli poprvé televizi, když jsme se vraceli ze sáňkování, pozvali nás do klubovny AJG, kde byla jedna z prvních televizí. V létě jsme se společně chodili koupat na Muňák. U benzinky pana Pulce jsme si nechali nafouknout duši od auta, skutáleli ji dolů k rybníku a na ní jsme se naučili plavat a ještě užili spoustu legrace. Na Muňáku rostly tenkrát kotvice, smůla byla, když se na ni šláplo a v noze zůstal zaražený trn. **Kotvice** byly suvenýrem z Hluboké. Jedna původní černá, jen nalakovaná, a dvě barevné, svázané šňůrkou, prodávala v malém krámku slečna Matějků, která bydlela také v úředňáku.

V domě byly ještě kanceláře státních statků, stávala tam na zadňáku šatlava. Společná **prádelna**, prostě centrum společného života pro všechny obyvatele, kteří tu v průběhu let bydleli. Snad na úředňák rádi vzpomínají...

M.B.

Foto Jan Pirgl: starý úředňák a Munický rybník

Namaluj mi beránka...

... A tu, protože jsem ztratil trpělivost a protože jsem spěchal, abych se co nejdřív pustil do rozebírání motoru, načmáral jsem tuhle kresbu.

A prohlásil jsem: »To je bedýnka. Beránek, kterého chceš, je uvnitř.«

Ale byl jsem velice překvapen, když se obličej malého prince rozzářil. »Právě tak jsem to chtěl. Myslíš, že ten beránek bude potřebovat hodně trávy?« »Proč?«

»Protože u mne doma je všechno malinké...«

»Jistě to postačí. Dal jsem ti docela malého beránka.«

Sklonil se nad kresbu. »No, není tak moc malý... Já, podívej se, on usnul...«

A tak jsem se seznámil s malým princem.

Můžete se nám představit? Dělán práci, která když odezní, tak vlastně není a nic po ní nezůstane... konstatuje Mgr. Jiřina Zimová, která pracuje v AJG jako lektorka pro práci s mládeží. Z mé práce nezůstává hmatatelný výsledek, protože děti si většinou své výtvarné práce odnesou domů. Stejně jako zážitky z našeho společně stráveného času. Nebo pokud tvoříme něco z připravených pomůcek a materiálů, zase je uklídám a připravím pro příští skupinu. Zjistila jsem, že je dobré alespoň fotograficky dokumentovat činnost, kterou doprovázíme jednotlivé výstavy. Portfolia z některých výstav tak dokladují, co všechno jsme podnikali... Těhle práci se věnuji pátý rok, mám vystudovanou pedagogiku, a jednoduše řečeno starám se o to, že zprostředkovávám výstavy Alšovy jihočeské galerie skupinkám dětí, žáků a studentů...

Jenom děti? Není to až tak časté, ale občas přijde klub turistů, nebo senioři z Českobudějovicka... Zavítaly k nám i maminky s dětmi z mateřského centra Pomněnka a s některými sdruženími se setkáváme zcela pravidelně, například s Arpidou nebo s klienty Domova sv. Anežky z Čihovic od Týna nad Vltavou. Někdy si pouze společně projdeme výstavu a někdy také něco vytváříme, je to spíše na jejich chuti.

Takže vy vlastně učíte děti či dospělé milovat umění? Ano, v zásadě jde o pěstování kladného vztahu k umění cestou porozumění. Jednou z cest, kterou nám nabízí moderní pedagogika je artefietika. Ve zjednodušeném překladu láska k umění. Artefietika v sobě zahrnuje jak vizuální vjem, tak osobní prožitek a někdy i touhu po vlastním výtvarném či jiném vyjádření. Vysvětleno na příkladu: díváme se na obraz podzimní krajiny, vnímáme ji zrakem, pokud následně pracujeme i s podzimními plody, můžeme tento vjem doplnit i o čich, hmat či sluch a naše vnímání a pozorování se nesmírně rozšíří. Můžeme do obrazu vstupovat také skrze příběh, i to je cesta, která dokáže velmi přispět k porozumění. Taková cesta se rovná jakémusi plnému »nádechu« v porozumění obsahu obrazu. Následná vlastní výtvarná tvorba je potom vždy jakési »vydechnutí« toho, co jsme poznali a co jsme díky obrazu všechno zažili. Pedagogice pracující na těchto principech se také někdy říká zážitková pedagogika. Takže se klidně můžeme octnout v lese, aniž bychom vystrčili paty z galerie. Skrze umění můžeme hledat také cesty k okolnímu světu, k lidem kolem nás a v neposlední řadě sami k sobě. Vzbuzuje-li v nás pohled na obraz otázky, pak je to dobrý obraz a my jsme na dobré cestě, protože přemýšlíme a to nás posouvá dál. Do galerie přicházejí děti

v doprovodu pedagogů. Jenže já mám trochu lepší postavení než pedagog, který ve škole musí předat nějaký souhrn informací školního vzdělávacího programu. Můj úkol je jiný: vzbudit zájem, otevřenost, zvědavost ke galerii a dílům, které jsou uvnitř. Já nezkouším, neznámkuji, nepoučuji nijak násilně, nevyžaduji výsledek.

Víc než o výsledek mi jde právě o tu cestu, kterou spolu během programu můžeme ujit.

Provázíte programem každou výstavu?

Vlastně každá z výstav, ať už v AJG na Hluboké, nebo ve Wortnerově domě v Budějovicích, má svůj doprovodný program pro všechny typy škol. Kromě vysokoškoláků – pro ně a veřejnost se konají komentované prohlídky s kurátorem výstavy.

Před vámi působila ve vaší dnešní roli Šárka Kosová, mám pocit, že s ní doprovodné programy pro dětskou veřejnost začínaly. Nebo se mýlím? Sice naše programy krystalizují do dnešní podoby pár posledních let, ale jinak mám informace a potvrzují se mi setkáními s různými odborníky i hlubokými občany, že o návštěvníky bylo v AJG vždy dobře postaráno. Nedávno jsme si povídali s jedním budějovickým galeristou o panu Bílkovi, byl vystudovaný režisér, pracoval v Českém rozhlase v Budějovicích. V roce 68 byl z rozhlasu vykázan a našel azyl právě v AJG, kde působil tenkrát jako pracovník KVČ – tedy tvořil kulturně výchovnou činnost – a sestavil zvláštní strategii péče o návštěvníka. Vyšel ze své režisérské profese a začal tvořit v galerii komponované pořady, které byly audiovizuální.

Napsal scénář, promítal reprodukce a přidal doprovodné mluvené slovo, které mu namlouvali herci v Českém rozhlase. Byly to pořady zejména z dějin výtvarného umění pro středoškolačky i veřejnost. Na realizaci jednotlivých programů se podílela také paní Krejcarová z Hluboké.

Takže doprovodné programy nejsou žádnou novinkou. Naopak, měly dobrý zvuk a úroveň, jezdili sem v 70., 80. letech na náslechy i kurátoři z Národní galerie, aby viděli, jak to ta Alšovka dělá. Pan Bílek se po revoluci vrátil do Českého rozhlasu, a na jeho místo nastoupila paní Maříková, pracovala také jako fotografka v Jihočeském divadle a dnes má na starost *Galerii nahoře* v Metropoli.

Kolik školiček a škol obvykle provedete při jednotlivých výstavách? Záleží na tom, o jakou výstavu se jedná. Za posledních několik let byla úplně nejvíc navštěvovaná výstava Zdeňka Buriana ve Wortnerově domě. To mi za dobu od 8. září do 23. října 2011 prošlo rukama zhruba 3500 žáků a studentů. Samozřejmě jsem

je nezvládla sama! To je to, co musím zdůraznit: pokud mluvíme o edukační činnosti v AJG, tak by nás tady kolem stolu muselo sedět pět nebo šest lidí. Jsou to další lektori – naši externí spolupracovníci. Mezi nejbližší patří Mgr. Eva Drančáková z výtvarného ateliéru Barevný kolo v Budějovicích. Spolu připravujeme všechny programy k výstavám, workshopy i další volnočasové aktivity.

Velice úzce také spolupracujeme s českobudějovickou Filozofickou fakultou. S nimi připravujeme specifický program pro gymnázia a ostatní střední školy s názvem *Barevné texty*. Jde o cyklus programů věnujících se různým obdobím uměleckého projevu ve výtvarném, literárním a hudebním umění. Je to taková naše specialita pro středoškolačky, kterou uvádějí pedagogové nebo absolventi Filozofické fakulty, není totiž možné, aby jeden lektor erudovaně oslovil všechny návštěvníky.

Úzce spolupracujeme také s Pedagogickou fakultou v Českých Budějovicích, kde se učí budoucí výtvarní pedagogové. Pro ně pořádáme seminář s názvem *Galerijní animace*, v jehož rámci si zkouší animovat vybraná díla, tedy pracovat s obrazem s cílem přiblížit jej co nejvíce dětskému návštěvníkovi. V rámci semináře tvoří studenti pracovní listy pro rodiny s dětmi, které jsou poté k dispozici zdarma u vstupu do galerie. Aby si i rodina s dětmi, která galerii navštíví, mohla společně užít výstavu. Podle těchto listů děti i rodiče pracují: doplňují, vkreslují, pátrají, musí spolupracovat a památka na výstavu či splnění úkoly jim zůstanou i pro doma.

Věřím, že pokud děti programy a hry s uměním baví, rády se vrací.

Určitě. Ne, že bych si při tom počtu pamatovala jednotlivé děti, pamatuji si alespoň paní učitelky. Navštěvují nás pravidelně zejména školky a školy z okolí. Ty nemusí mít tolik starostí s dopravou. Ve Wortnerově domě během roku nabízíme 6 pořadů a na Hluboké 4 pořady jenom pro předškolačky. Hlubocké školky do AJG na zámku chodí pravidelně a také v Budějovicích jsou školky, které do Wortnerova domu skutečně přijdou šestkrát do roka. Práce s nimi je pak opravdová radost, děti přicházejí a už u dveří se ptají, co nás dnes čeká? Budeme se zase dívat na obrazy? Bude pohádka? Budeme něco kreslit? Většinou se jich hned na začátku ptám, jestli si pamatují, co jsme tady dělali minule a jak se jmenoval pan malíř, o kterém jsme si povídali. A buď jsou ruce nahoře nebo vidím, že se zarazily, ale pak si jeden vzpomene na nějaký obraz nebo na

pohádku a ony začnou jeden přes druhého doplňovat, co jsme společně viděli, co jsme si říkali a co jsme třeba tvořili, to pak je opravdová radost. Někdy si pamatují z programu více, než já sama.

Práce s předškoláky se skládá většinou ze tří částí. První je návštěva výstavy, ale samozřejmě ne celé. Vybereme jeden, dva, maximálně tři obrazy, povídáme si o nich, hledáme zajímavé detaily, všimáme si barev a kompozice. Další část je vyprávění, pohádka nebo příběh, který většinou bezprostředně souvisí s výstavou. Rozvíjí téma obrazu a přibližuje ho dětem. Rozehrává děj a rozvíjí fantazii. Vyprávění je interaktivní. Děti samy se stávají součástí děje, ať už nějakou společnou hrou nebo vyprávěním, hledáním různých variant řešení apod. Poslední částí je výtvarná dílna. Všechny části programu jsou vzájemně propojené, časově vyvážené a přizpůsobené věku dětí, jejich počtu, případně času, který mohou v galerii strávit. Někdy mám připravené i různé varianty programu. Správně by mne nemělo nic zaskočit.

Pak přicházejí žáci ze základních škol. Doprovodné programy pro ně jsou pokaždé jiné, nemají tak pevnou strukturu jako u předškoláků. Žáci na prvním stupni už mají větší znalosti a zkušenosti, můžeme se věnovat podrobněji tématu nebo si ukazovat a vysvětlovat použité techniky a řešit různé výtvarné úkoly. Ve výtvarné dílně potom zkusíme stejnou techniku nebo rozvíjíme téma do větší šíře. Zrovna tak u žáků druhého stupně. Dost často používáme černobílé reprodukce obrazů z výstav, se kterými pracujeme metodou dokreslování, překreslování či jiným způsobem. Studenti středních škol již většinou očekávají informace o výstavě, o autorovi a o výtvarných technikách.

Všechny děti kreslí rády? Předškoláci většinou rádi tvoří. Minimálně se stane, že by někdo zůstal stranou, to už bývá opravdu nějaký specifický problém konkrétního dítěte. Co se týče výtvarného projevu, musím zdůraznit, že nám v žádném případě nejde o konečné dílo, jeho kvalitu či podobu. Mnohem více jde o samotný proces tvoření. Kritik by mohl říct: jak to, že nám nejde o výsledný efekt – a já říkám: z nás všech nemůžou být akademičtí malíři, a proč by také měli? Ale všichni si můžeme odnést radost z vlastní tvorby.

Když se narodí dítě, když vyrůstá, má touhu něco vytvářet, tvořit rukama, těší ho hrát si s materiálem, malovat. Někdy na nás působí vlivy, které tuhle touhu v nás potlačí. Může to být naše okolí, rodiče, učitelé, nebo kamarádi – jééé, cos to tady nakreslil, vysmějí se nám. Nebo ty příliš přísné paní učitelky, které vstupují do hry a bědují nad čtvrtkou papíru, ale tohle je špatně, takhle se to nekreslí, paní lektorka to chtěla jinak! Jenže zkusme se na to podívat i z jiné strany: on vymyslel jinou variantu, nebo vidí věci jinak než my... Ale proč ne, mě by to takhle asi nenapadlo – takže klidně upravím pravidla během hry. Rozšířím zadání o další možnost, nevymyslela jsem ji já, vymyslel ji žák a mě obohatila. Tomu se nebráním, z toho se raduji. Někdy se paní učitelky bojí toho, že žák, který přesně neplní

zadání, nedával pozor. Jenomže to také může být o tom, že žák plní zadání jinak, protože nad tím více přemýšlí... Takže pozor, když mu to vytkneme, aby příště nepřestal z opatrnosti přemýšlet. Učíme se nové věci a šablonovité kopírování není dobré ani ve výtvarném umění.

Pracujete jen uvnitř galerií nebo venku?

Většinou jsme v galerii. Ve Wortnerově domě využíváme – když je počasí – prostor příjemného dvorečku. Vzpomínám na výstavu Bohuslava Reynka, byla červnová sobota. Natáhli jsme na zeď balící papír a dělali takový kočičí svět. Kočičí stopy na chodníku, kočičí prolézačky, kočičí čumáčky a pohádky. O tom všem byl workshop s názvem *Dvůr plný koček* inspirovaný grafikami Bohuslava Reynka a fotografiemi Daniela Reynka. Bylo veliké horko, ale byl to nádherný den. Venku jsme také hodně pracovali během příměstského tábora pro děti s názvem *Se štětcem okolo Hluboké*. Kreslili a malovali jsme nejen v prostorách galerie, ale také v okolí hlubockého zámku, při cestě lodí a při výtvarné návštěvě ZOO. Příměstský tábor pořádáme i letos, tak budeme rádi, když přijdou děti a užijeme si prázdninové tvoření.

Pokaždé se vám daří vymyslet k výstavám zajímavý program?

Pořád mám obavy, že mě už nic nenapadne... Skončí jedna výstava a pro mě začíná všechno od začátku. Sehnat podklady od kurátora, počkat na instalaci nové výstavy a potom výstavu důkladně projít a přemýšlet a nechat se pohltit, nasát do sebe atmosféru a teprve potom můžu začít připravovat konkrétní program. Nejdříve si musím sama ujasnit, co výstava sděluje mě a co z toho můžu a chci malým návštěvníkům zprostředkovat, a vymyslím, jaké metody zvolit – a to bývá boj... Občas je to hned, vymyslím nebo najdu vhodný příběh a jde to snadno. Ale někdy ne. Někdy chodím a nevím, co si počnu. Není to šablonovité, pokaždé je to nové a jiné. A velká výhoda je, že můžu svoje nápady konzultovat s kolegy – lektory.

Někdy i přímo autor výstav se podílí na programu pro veřejnost. Tentokrát například pan Petr Nikl se svou aktuální výstavou. Připravil si dvě hudebně textové koláže. Je příjemné mít možnost vidět autora v akci. Jedním z dalších příkladů byl i pan Michael Rittstein. Připravil workshop, ze kterého vznikl velký obraz, velké plátno. Tvořil na zemi a začal tím, že barvu vyléval z kýble a roztíral ji na plátně koštětem. Potom vyzval účastníky, aby se zapojili. Udělal hrubý koncept krajiny, která měla být zaplněna zvířaty. Jenomže návštěvníci se vrhli tak vehementně a nadšeně do práce, až to sám autor musel po nějaké době zarazit. Barvy se totiž začaly tak mísit, až by z toho za chvíli byla pouze ona bezbarvá šedozelenohnědá. Každý chtěl mít na obraze svůj díl, stát se jeho součástí, možná v tom byla vyjádřena ona touha nás obyčejných lidí po něčem větším, než jsme my, po něčem, co nás přesahuje, co po nás zůstane či co nás přetžije. To obraz většinou splňuje. Velký zážitek!

Co vám dělá radost? Mám radost, když děti, které jdou kolem vstupu do galerie, najednou ty

dveře otevřou, přivedou někoho z rodiny a ještě se ke mně hlásí. Prostředí galerie pro ně přestává být cizí a nepřátelské. Cítí se tu jako doma, jdou dovnitř a vyprávějí rodičům, co tady viděly a zažily a chtějí jim předat to, co si zapamatovaly.

A radost mi přináší i pátý ročník projektu pro základní, umělecké a střední školy. Se základními a středními školami při návštěvě galerie není už tolik času na vlastní tvorbu.

A tak mají žáci možnost reagovat na zajímavé výstavy vlastní tvorbou ve škole a u nás potom také jednou do roka své práce vystavit.

Po tématech *V zemi já, Když je tma, Ve zvířecí kůži a V knize ukryté* nás letos čeká výstava s názvem *Kdybych byl architektem...* Vernisáž proběhne 27. března 2013 v 10.30 h v jízdárně AJG. Program moderuje Studio dell arte a tvoří ho především účastníci projektu z různých základních nebo uměleckých škol. Při té příležitosti se budou moci účastníci vernisáže podívat také na krajinu a naše městečko ze zámekské věže hlubockého zámku a budeme mít možnost nahlédnout do zámekské lednice, která sloužila k uchovávání ledu pro chlazení. Jsme moc rádi, že nám zámek vychází vstříc a umožní nám vždy vstup do nějakých zajímavých prostor. Je to fajn, když přijedou děti až ze Strakonice, z Jindřichova Hradce a podobně, že se mohou podívat na věž, jindy do zbrojnice nebo ke staré zámekské studni. Výstava pak bude otevřena denně od 9 do 18 hodin až do 14. dubna. Srdečně zveme všechny hlubocké občany, aby při procházce parkem během Velikonoc nebo i po nich nezapomněli zavítat také do AJG. Vstup je zdarma.

Věřím, že děti veřejné prezentování jejich prací potěší. Komu z nás visel obraz v opravdové galerii? To je pravda, jsou na to pyšní! A ještě jednu věc bych ráda zmínila: není to soutěž! Tomu se bráníme. Neříkám, že soutěžit v exaktních vědách je špatně, matematická olympiáda může mít svého jasného vítěze. Ale jaké zvolit měřítko u kreseb? Vyhrává ten, kdo zvládl nejlíp techniku? Nebo barevnost? Perfektní kompozice? Zvolený formát? Netradiční přístup? Někdo tomu zase dal třeba srdce! A tvořil s mnohem větší radostí a nasazením... Takže ať si udělá každý úsudek sám a vybere obraz svému srdci nejbližší. Výstava by měla udělat radost žákům/studentům – tvůrcům, i běžnému divákovi, který má rád dětskou kresbu a v neposlední řadě by měla být také inspirací pro učitele. Mohou najít srovnání s ostatními, objeví nové techniky, témata, motivy.

Myslím, že vás vaše práce hodně baví. Je to velmi dobrodružná cesta k dětskému srdci. Člověk si láme hlavu s nejlepší metodou a pak přijde chvíle, kdy je stejně nutné improvizovat a naladit se na strunu návštěvníka. Pravda je, že mi děti pomáhají neustrnout a svojí hravostí mě povzbuzují a zprostředkovávají mi nové zážitky. Takže když o tom teď tak přemýšlím, možná to ani nejsem já, kdo jim zprostředkovává prožitek a kladný vztah k umění, ale jsou to ony, které mne obohacují svým stále novým neopotřebovaným pohledem na skutečnost a svět. A já jim za to děkuji.

✧ Mateřské centrum ✧

Milé maminky, rádi bychom se opět připomněli s našimi aktivitami pro aktivní maminky a jejich děti. Jako v minulých letech pokračujeme v těchto aktivitách:

úterý – 10 – 11.30 hod. – angličtina pro maminky a tatínky

úterý – 17 – 18 hod. – cvičení pro děti 3 – 6 let

čtvrtek – 9.30 – 11.30 – hrátky s batolátky – 1 – 3 roky

čtvrtek – 19 – 20 hod. – kondiční a formovací cvičení

Kromě výše jmenovaných aktivit již tradičně připravujeme v rámci Hrátek s batolátky jarní a podzimní burzu oblečení a dalších potřeb pro děti a maminky, lampiónák, besídky apod.

Nyní je ideální možnost začít navštěvovat naše aktivity a stát se členy MC, protože se začátkem kalendářního roku se vybírá roční členský příspěvek TJ Sokol.

Bližší informace a kontakty na: www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz

✧ ŠKOLA ✧

Dne 31. ledna ukončili žáci 3. a 4. tříd hlubocké základní školy plavecký kurz.

A byli hodně smutní, protože za devět lekcí plaveckého kurzu se naučili nejen v rámci svých možností plavat, ale užili si i hodně zábavy. Při každé lekci zpestřily paní plavčice plavání pestrými pomůckami a hrami, takže si žáci ani neuvědomovali, že se učí plavat, ale bavili se.

Po každé lekci si za snahu připevnili barevnou šupinu na svého kapříka a na konci kurzu dostali mokré vysvědčení.

Poslední hodinu mohli jezdit na toboganu, klouzačkách, skákat na polystyrenové desky a prolézat látkovým tunelem. Výuka byla moderní, zábavná a smysluplná.

Děkujeme prima plavčicím a plavčákům **žáci 3. a 4. tříd**

Trenérský objev roku – Radek Drmota

Jako již každoročně, i letos v říjnu vypsal ČBA anketu *Trenér roku* a *Trenérský objev roku*. Hlubocký klub měl v boji o titul *Trenérský objev roku* Radka Drmotu. Do této kategorie bylo ostatními kluby nominováno dalších 9 trenérů. Spolu se jménem nominovaného trenéra musel být zaslán i výpis jeho trenérských úspěchů dosažených v daném roce. Radek musel v nominaci konkurovat takovým trenérským jménům jako Dan Krejčířík – Arrows Ostrava – 1. místo MČR kadetů, nebo Milan Prokop – Draci Brno – 1. místo na Superpoháru.

My jsme ale Radkovi do kolony »úspěchy« hrdě napsali: výrazný posun hlubocké mládeže a 3. místo na Superpoháru. A pak už jsme jenom s napětím očekávali, jak se trenérsko-metodická komise ČBA rozhodne. Radek se proboujel až do nejužšího tříletního výběru a byl pozván na 13. ročník horské kliniky v Ostružné, kde proběhlo oficiální vyhlášení vítězů.

Dne 25. ledna 2013 za účasti 120-ti trenérů z Čech i Slovenska byl Radkovi udělen titul Trenérský objev roku 2012. Tato cena, udělena ČBA, je zrcadlem toho, co Radek pro hlubocký klub a hlavně pro mládež na Hluboké dělá.

Radku, přijmi od nás všech srdečnou gratulaci k získanému titulu a velký dík za práci, kterou odvádíš!!!

Dále byly uděleny ceny: Trenér roku – David Winkler – Draci Brno, Cena Fair

Play 2012 – Pavel Budský, Rozhodčí roku 2012 – František Příbyl, Rozhodcovský objev roku – Karel Vohánka. Gratulujeme!

Vážení příznivci česko-německých setkávání,

dovolte mi, abych Vás oslovila jménem projektu *Krůček po krůčku do sousední země*, který realizuje Koordinační centrum česko-německých výměn mládeže Tandem v Plzni. Novým zájemcům o české-německé programy pro děti od 3 do 8 let bych tímto ráda představila náš projekt.

Aktuální nabídka: • **Program česko-německých setkávání dětí »Odmalička«**, v jehož rámci můžete žádat o finanční podporu přeshraničních projektů pro děti ve věku 3 až 6 let (žadatelé mateřské školy nebo jejich zřizovatelé). Bližší informace o podmínkách programu, formulář žádosti i průvodce žádostí na webu. • **Seminář Můj projektový den určený českým a saským pedagogům a pracovníkům s dětmi pracujícím s dětmi od 3 do 8 let**, který proběhne ve dvou termínech, 27.4.2013 v Saské Kamenici (Chemnitz). • **Nabídka Vyslanci ze sousední země**, kdy si MŠ, ZŠ (1. a 2. třídy), ŠD a jiné organizace a sdružení pracující s dětmi od 3 do 8 let mohou pozvat Tandemem vyškoleného vyslance, který v daném zařízení poskytuje odbornou pomoc při realizaci česko-německých setkání a aktivit přibližující němčinu a Německo pro děti.

Neváhejte se obrátit s případnými dotazy! Za projekt *Krůček po krůčku do sousední země* zdraví Mgr. Štěpánka Podlešáková, předškolní oblast / Vorschulbereich, Koordinační centrum česko-německých výměn mládeže Tandem, Riegrova 17, 306 14 Plzeň tel.: 377 634 753, 377 e-mail: podlesakova@tandem.adam.cz

OPOP
partner for your heating

Český výrobce kotlů na tuhá paliva přináší teplo a pohodu do Vašich domovů již několik desetiletí.

- **ocelové kotle H4EKO** - emisní třída 3
na dřevo a hnědé uhlí - ruční příkádání (14-25 kW)
na pelety - automatický režim (4-18,5 kW)
- **ocelové kotle H**
na dřevo a hnědé uhlí (12-50 kW)
- **litinové kotle UNI**
na dřevo a černé uhlí (12-55 kW)
- **automatické kotle Woody, Black Star**
na pelety (10-80 kW)
- **zplyňovací kotle Ecomax**
na dřevo (25-42 kW)

OPOP spol. s r. o., Zašovská 750, 757 01 Valašská Meziříčí
tel.: +420 571 675 589, e-mail: sales@opop.cz
www.opop.cz

60 let motocyklového okruhu v Hluboké nad Vltavou

Dovolujeme si vám nabídnout seriál statí o Hlubockém motocyklovém okruhu, který letos bude mít šedesátileté výročí a například pan Prokeš (jeden z tradičních pořadatelů veteránských rallye Křivonoska) prý pro letošek plánuje k této události vzpomínkovou akci. MUDr. Věnceslav Černý, který tento zajímavý seriál připravil, by takto rád na Hlubocký okruh upozornil. V padesátých letech to byl jeden z nejlepších a také nejvýznamnějších okruhů u nás a startovala tu kompletní československá jezdecká špička.

Pan Černý se motocyklovou historií zabývá mnoho let, a zajímavé čtení, které vám předložíme včetně historických fotografií, doufejme udělá radost jak pamětníkům, tak mladším čtenářům.

Děkujeme autorovi za jeho exkluzivní nabídku Hlubockému zpravodaji.

díl. 1.

Trináctého září tohoto roku tomu bude přesně na den dlouhých šedesát let, co v Hluboké nad Vltavou poprvé zabouřily motory závodních motocyklů při prvním ročníku motocyklového okruhu. Závodní okruh dávno zmizel v propadlšti času a s ním i lidé, kteří tvořili jeho dějiny. Toto povídání má pomoci pamětníkům vylovit ze zasutých sfér mozkových závitů blednoucí vzpomínky a těm mladším povědět něco o významné roli Hluboké nad Vltavou v dějinách československého a českého motorismu.

Počátkem padesátých let minulého století nastal ohromný rozmach městských motocyklových okruhů, často se v republice jelo i šest závodů současně. A České Budějovice, které zaujímaly čestné místo v dějinách domácího motorismu, ať již časně založenou odbočkou AKRČs, či Ligou motoristů, Celostátním srazem Jawistů, Ariel klubem atd., neměly žádný motocyklový okruh! Měly sice Jihočeskou soutěž spolehlivosti a vytrvalosti, zvanou »Velká Jihočeská«, která ale nebyla schopna zastat vše, co tak významné město, jako byly České Budějovice, na poli motorismu potřebovalo.

Litvínovický triangel, na kterém se závodilo v roce 1949, byl příliš krátký, nepříliš obtížný a pro zamýšlený závod většího významu se nehodil. Jihočeský Autoklub, který se počátkem padesátých let minulého století proměnil přes DSLM (Dobrovolný svaz lidového motorismu) na KAMK Svazarmu (Krajský automotoklub Svazu pro spolupráci s armádou) a na OAMK (Okresní AMK) a ještě později na JčAMK, dráhu v Litvínovicích opustil a vzal pod svá křídla okruh Přes dva mosty u Záhoří nad Vltavou, cca 10 km od Písku. Tento skvělý šestikilometrový okruh s převýšením 108 metrů byl ale příliš daleko, patřil více píseckým a brzy vzal za své díky výstavbě Orlické přehrady.

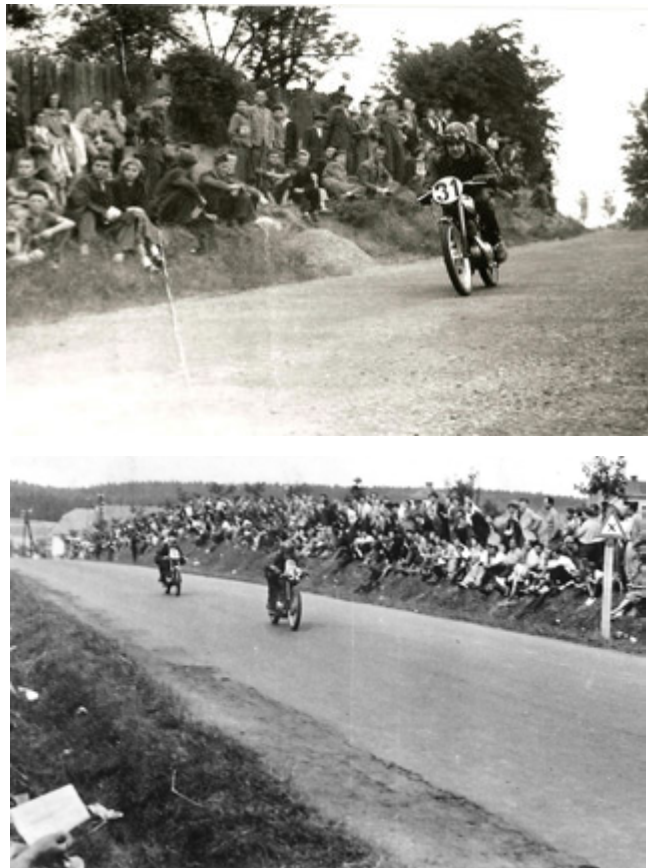
Volba pak padla na Hlubokou nad Vltavou. Umístění nedaleko Budějovic a na tehdejší dobu hustá síť slušných silnic v kopcovitém terénu vystřelily Hlubokou na špičku motocyklového dění v tehdejší Československu. Než byla vyasfaltována část okruhu vedoucí skrze Hamr do zámeckého parku k hájovně Lepšovna a na Fidelák, musela vstít Hluboká zavděk krátkým okruhem měřícím 2 815 metrů, který se jel v letech 1953 a 1954. Start a cíl byl přímo před vchodem do kostela sv. Jana Nepomuckého a odtud závodníci projeli Masarykovou, posléze Gottwaldovou a ještě později opět Masarykovou třídou, kolem parčíku, kde byl později postaven hotel Park, na tzv. munickou křižovatku. Tady se okruh ostře lomil doleva a vedl závodníky rychlou partií pod městem kolem Židovského hřbitova k tzv. budějovické zatáčce. Zde se okruh stáčil znovu ostře doleva a přiváděl jezdce kolem Sádek a poté stoupající Tyršovou ulicí na náměstí, kde další obtížná levá mezi hotely Obec a Podhrad, vystřelila jezdce do prostoru startu a cíle.

První závod se konal 13. září roku 1953 a jel se jako podnik místní. Podrobně si o něm povíme příště, tentokrát pro začátek jen několik zajímavostí. Dnes již nečetní pamětníci z řad závodníků vzpomínají na první ročníky Hluboké s láskou. Jsou i takoví, kteří chovají Hlubokou v srdci jako svůj nejoblíbenější okruh. Všichni se ale shodují v tom, že depo bývalo v zámku. A mají i nemaj pravdu. V letech 1953 a 1954 bylo totiž depo umístěno ve dvoře tzv. »starého úředníku«, který závodníci, znající většinou jen závodní okruh a právě depo, považovali za zámek. Možná bych měl dodat ještě vysvětlivku, že v závodnické mluvě se depem rozumí parkoviště závodních strojů.

První ročník Hluboké se tedy jel jako místní závod určený jezdci Jihočeského kraje, ale už v následujícím roce se jela Hluboká jako oblastní podnik, který soustředil na startu celou československou špičku. A kolem necelých tří kilometrů okruhu se tísnilo neskutečných 25.000 diváků! **V. Černý**

díl. 2.

Dnes si povíme něco o prvních dvou ročnících Hluboké, které se uskutečnily v letech 1953 a 1954. Stručný popis okruhu a jeho délka byly zmíněny v prvním díle tohoto vyprávění, takže pouze připomenou, že první ročník se jel 13. září 1953, pořadatelem byl Okresní automotoklub Svazarmu České Budějovice a ředitelem závodu Karel Trost, duše hlubockých závodů. Všechny vypsané kubatury jely 2 815 metrů dlouhý okruh 15x.

Na start se postavilo 59 závodníků a diváků se sešlo 6 000. V nejpočetněji obsazené třídě do 150 ccm startovalo dvaatřicet závodníků, takže se jely dvě rozjížděky po šestnácti startujících. První jízda byla o dost pomalejší než druhá, a tak její vítěz Miloslav Kubovec do celkových výsledků nezasáhl. Druhá jízda byla nabitá a určila celkové pořadí. Zvítězil Václav Kvěch ze Strakonic před písečákem Miroslavem Knotkem a Františkem Sobolíkem z Vodňan. Všichni samozřejmě jeli na motocyklech ČZ 150. Patnácti dvěstěpadesátkám vévodil celkem jasně Antonín Posekaný ze Strakonic, který si jen hlídal náskok před pražským jezdce Eduardem Stránským (oba ČZ 250), třetí skončil Václav Kvěch na slabším motocyklu ČZ 150. Jedenáct třístapadesátek jelo zřetelně větší střelbu, protože karlovarský závodník Jan Novosad na Speciálu Jawa donutil Antonína Posekaného pořádně zatáhnout za plyn. Závod byl skoro o dvě minuty rychlejší než dvěstěpadesátky. V závěru přece jenom Novosad povolil, a tak Posekaný na třístapadesátce Walter projel cílem o více jak 40 vteřin dříve. Třetí místo patřilo E. Stránskému na Jawě 250.

Absolutním vítězem se stal Antonín Posekaný, který na stroji Walter 350 ujel trať dlouhou 43.225 metrů průměrnou rychlostí 93,5 km/h v čase 27:43,3 min.

Úspěch prvního ročníku byl mohutným odrazovým můstkem pro druhý ročník, který se uskutečnil 25. července 1954. Pořadatelé dostali přidělen oblastní podnik, který se už jel pod hlavičkou KAMK, tedy Krajského automotoklubu a také to znamenalo, že se trénovalo už v sobotu od 16 hodin. Tehdy se totiž o sobotách

chodilo normálně do práce, takže bylo nutné trochu počkat, než se sejdou pořadatelé a sjedou závodníci.

Kolem dráhy se v den závodu tísnilo 25 000 diváků, takže bylo doslova a do písmene natřískáno! Oblastní závod soustředil na startu naši elitu a to, co tehdy bylo naší elitou, patřilo zároveň do světové extratřídy! Takže není divu. Zájem byl obrovský, z Budějovic jezdila nepřetržitě autobusová kyvadlová doprava a restaurační zařízení byla vyjedena a vypita do posledního drobku a do poslední kapky.

V nejslabší tř. do 175 ccm, byl favoritem velký jezdec malé postavy, Václav Parus, startující na ČZ 125 OHC a roli favorita potvrdil. Loňský vítěz Václav Kvěch chtěl vítězství obhájit stůj co stůj, riskantní jízda ale skončila havárií u hotelu Obec, naštěstí se obešla bez zranění. Parus jasně vyhrál o půl minuty před Miloslavem Vaindlem z Plzně na ČZ 150 a teprve třetí přijela do cíle první plnokrevná stopětasedmdesátka, kterou sedlal Karel Bojer ze Strakonice.

Hvězdně obsazenou třídu do 250 ccm vyhrál jezdec par excellence, František Šťastný na Jawě, ale snadně to neměl. František Bartoš, jeden z našich nejlepších závodníků nižších kubatur, nedal Šťastnému ani na chvíli vydechnout a v cíli byl o pouhé tři sekundy druhý. Třetí místo obsadil další vynikající jezdec, Jiří Košťil z Jičína, ten už měl ale více než minutu ztrátu. Bartoš a Košťil jeli na motocyklech ČZ 250 OHC.

Třístapadesátky a pětistovky, neboli půllitry, jak se tehdy královské kubatuře říkalo, startovaly společně. Třístapadesátky tak zůstaly poněkud nespravedlivě ve stínu půllitrů a zvítězil v nich Jiří Košťil na ČZ OHC před Arnoldem Buchtou z Kralup na Velocette a strakonickým Antonínem Posekaným, také na ČZ OHC. Pětistovky se zapsaly do myslí mnoha diváků strhujícím soubojem, který svedl František Šťastný na Jawě s Bořivojem Sedlákem na stroji ESO. Šťastný většinou závodu vedl, ale Sedlák se držel stále v závěsu, a až málokdo věřil, že by mohl Šťastného zdolat, ujal se za obrovských ovací diváků dvě kola před cílem vedení a Šťastného už před sebe nepustil. Diváci na tento závod nezapomněli a B. Sedlák byl vždy na Hluboké bouřlivě aplaudován. Třetí dokončil závod další vynikající jezdec té doby, Oldřich Bartoš, bratr již zmínovaného Františka Bartoše, jenž jel, stejně jako Šťastný, na Jawě 500 OHC. Bořivoj Sedlák se stal také absolutním vítězem závodu, trať projel průměrnou rychlostí 105,9 km/h.

Hlubokou čekal třetí ročník, horečně se pracovalo na novém úseku trati přes zámecký park. Ale o tom zase až příště. **V. Černý**

Fota k článku:

■ Josef Šmrha: Rok 1953. Josef Šmrha z Dobré Vody na motocyklu Jawa 250 v klesání na konci tehdejší Gottwaldovy třídy k munické křižovatce.

■ Hluboká 1955 – Husté řady diváků lemuující závodní okruh, to byla skvělá atmosféra ročníku 1955. V akci jsou jezdci třídy do 175 ccm na vltavotýnské silnici.

■ Jos Lukšík: Takto vypadá dnes Josef Lukšík z Plzně, jeden z účastníků prvního ročníku Hluboké a jeden z našich nejlepších silničářů té doby. O Hluboké řekl: »Hluboká, to byl můj nejoblíbenější okruh. Je to pěkné město a okruh v krásném prostředí. Depo jsme tam měli v zámku! Měl jsem tam tetu a u té jsem vždycky bydlel. Dnes už tetu není a nejsou ani závody, já ale na Hlubokou stále rád jezdím.«

■ Na tomto snímku je část programu z prvního ročníku r. 1953 se seznamem pořadatelů a částí startovní listiny. Program je z archivu pana Vl. Prokeše.

Bohužel není k dispozici více autentických snímků z roku 1953 ani z roku 1954 (nemá je někdo z vás?)

Fotografický zápis:				
Ředitel závodu:	Karel Truť			
Řídicí vedoucí:	Karel Pokorný			
Tajomník závodu:	Josef Mejda			
Tratě vedoucí:	Ferd. Černý			
Hlavní pořadatel:	Jan Vaněk			
Společný pořadatel:	Antonín Dvořák			
Hlavní pokladník:	Ing. Kufan			
Technický vedoucí:	Matoušek			
Vedoucí parkoviště záv. strojů:	Karel Koutník			
Vedoucí zdravotního útvaru:	MUDr. Blažek			
Hlavní rozhodčí:	Ferd. Bláhovec			
Sportovní vedoucí:	Gustav Karelík			
Časoměřiči:	Bobek, Anderle, Křesťanek			
Třída do 150 ccm:				
Start. č.:	Jezdec:	Startuje na (vymazáno):	Seri:	Umístění:
1	Karel Bláha	KAMK Č. Budějovice	ČZ 150	
2	Václav Truť	ZO Láb	ČZ 150	
3	Bedřich Benčík	KAMK Č. Krumlov	ČZ 150	
4	Frant. Čajka	ČZ Strakonice	ČZ 150	
5	Bedřich Bláha	KAMK Písek	ČZ 150	
6	Zdeněk Bláha	ZO Lednice	ČZ 150	
7	Karel Buršík	ZO Přelčice	ČZ 150	
8	Jan Pauder	ZO Horní Mlýna	ČZ 150	
9	Miloslav Kubovec	ZO ČZ Strakonice	ČZ 150	
10	svob. Oldřich Fábek	KAMK Klatovy Vary	ČZ 150	
11	Jindra Šanberk	KAMK Klatovy Vary	ČZ 150	
12	Frant. Šanberk	ZO Klatovy Vary	ČZ 150	
13	Pavel Borzeman	KAMK Písek	ČZ 150	
14	Malch	PDA Tábor	ČZ 150	
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				
37				
38				
39				
40				
41				
42				
43				
44				
45				
46				
47				
48				
49				
50				
51				
52				
53				
54				
55				
56				
57				
58				
59				
60				
61				
62				
63				
64				
65				
66				
67				
68				
69				
70				
71				
72				
73				
74				
75				
76				
77				
78				
79				
80				
81				
82				
83				
84				
85				
86				
87				
88				
89				
90				
91				
92				
93				
94				
95				
96				
97				
98				
99				
100				

Oceněné paštiky konečně i na Hluboké!

Můžete nakoupit formou farmářského prodeje

kde: ve výrobě MAUZ u budovy Husova sboru
kdy: pět dní v týdnu, otevřeno od 7 do 14 hodin
ochutnat můžete: celý sortiment – Myslivecká paštika, Mandlová paštika, Farmářská paštika, Játrová paštika, libový salám, gothajský salám, junior salám, salám uherského typu, šunka, jitrnice, sulc, tlačěnka, oblíbená vodníková tlačěnka... a mnoho dalších dobrot z masa!!

Výherní anketní otázka:

Kolik stojí u Mauzů salám s hlubockým zámekem na vině? **Napište sms na 775 622 006 – správnou odpověď a vaše jméno.** Vylosovaný výherce obdrží v dubnu voňavou a chutnou odměnu!!!

Narodí se malí rysové????

V úterý 12.2.2013 k večeru jsme do naší zoo přivezli novou samici karpatského rysa ostrovida. Na doporučení koordinátora chovu rysů ostrovidů jsme vyměnili naši původní samici Sedmičku za samici z chovu zoologické zahrady v Magdeburgu. Důvodem výměny je zlepšení genetické variability chovu tohoto druhu rysů v Evropě. Koordinátor chovu vede plemennou knihu zvířat a má tedy nejlepší přehled o původu a stavu všech rysů v zoologických zahradách EAZA. Nová ryse se jmenuje Cora a narodila se 13.5.2008 v Bernu. Později přesídlila do Magdeburgu, kde již 3x porodila koťata a je tedy velmi zkušenou matkou. V současné době právě nastává období páření rysů a proto byl nejvyšší čas výměnu provést. Cora byla umístěna do samostatné klece vedle našeho samce Doxe a později došlo k připuštění rysů k sobě...

Hezký den přeje Roman Kössl, Zoo Ohrada

Na počátku bylo slovo... A taky Greg Edwards.

Co by z nich bylo, kdyby nepotkali Grega? Je hezké vidět, jak »náhodou« vznikne něco hezkého, důležitého, přímo evoluce vzniku nového druhu. Hlubockých baseballistů. Vznikl nový sport, nová komunita – když je vám její filosofie sympatická a máte se od koho učit, jste ochoten ji přenášet dál... Kdyby se tehdy na Hluboké Greg Edwards neobjevil, možná by dnes, po 20 letech nezískal

Mgr. Radek Drmota cenu za trenérský objev roku od České baseballové asociace, a ing. Jan Pírgl by možná neobjevil kouzlo sociálních projektů, sportovního fotografování ani organizace velkolepých sportovních akcí. Historie hlubockého baseballu kopíruje životopisy obou mladých mužů. Samozřejmě v historii hlubockého baseballu nejsou sami, ale tentokrát jsme si povídali právě s nimi.

Pamatujete se na dobu, kdy vám ještě slovo baseball nic neříkalo? Pamatuji, a docela dobře. Já vyrůstal ještě za komunismu a tehdy byste v jižních Čechách baseball vůbec neobjevili. Ale poprvé, ani nevím, jak jsme na to přišli, jsme ho zkusili hrát s partou kluků v Zámostí, kde jsem vyrůstal. A rozhodně jsem to nebyl já, kdo s tím nápadem přišel. Že je to sport, jsem věděl, odmalička jsem se o sport zajímal a asi jsem si o něm něco přečetl ve sportovní encyklopedii. Pravidla jsme moc neznali. Pro mě se stalo mezníkem setkání s baseballem v roce 1994.

A v tom roce vám bylo kolik? To mi bylo 16, kluk těsně po pubertě, myslím, že v té době jsem začínal postupně moudřet, usmívá se Radek.

Zatímco dnes asi nejen u nás, ale i v okolních státech Evropy, už i malí kluci povědomí o baseballu mají. Je pravda, že po revoluci se baseball rozšířil hodně na východ. Předtím v Čechách existovaly takové kluby, většinou vysokoškolské, v Brně, Praze, které vznikaly už v 70., 80. letech. Většinou se hrál softball, což je podobná hra na menším hřišti.

Ale v 90. letech sem začali přicházet trenéři ze Spojených států, vyslání sem díky programu rozvoje asociace major leaguebaseball. V Evropě tihle trenéři rozvíjeli práci v klubech, zakládali nové kluby a postupem času tady tenhle sport zakořenil. Řekl bych, že od konce 90. let se situace stabilizovala. Další kluby už dnes většinou nevznikají, ale tam, kde se baseball usídlil, a kde se mu věnují, tam zůstal. Podle mne by byla potřeba další etapa rozšíření, protože klubů je relativně málo a jsou oblasti – jako naše jihočeská – kde se vůbec nemůžeme srovnávat třeba s fotbalem, hrajeme soutěž jen o několika týmech. Místa, kde se baseballu daří, to jsou spíše jen body na mapě, plošně je klubů málo. Nevím, třeba až hráči prvních generací dospějí a odstěhují se do jiných míst, snad pak nastane další vlna rozšíření baseballu v republice.

Ale řekla bych, že o hlubockém baseballu je docela slyšet a dosahujete sympatických úspěchů. Můžeme zmapovat tehdejší přerod baseballu z dětské hry do skutečného klubu na Hluboké? Byla to všechno jenom shoda náhod? Potkali jste Grega Edwardse a tím to začalo? Greg tady nebyl cíleně kvůli baseballu. Přišel na Hlubokou jako ředitel mezinárodního gymnázia a měl s sebou i své děti, tři syny a hledal pro ně nějaké vyžití. Myslím, že byla šťastná náhoda, že se potkala parta hlubockých kluků s Američanem, sportovcem a správným chlapem, který v tom uviděl příležitost nejenom naučit nás – české kluky – baseball, ale využil to i jako příležitost pro své syny a děti z mezinárodní školy skamarádít se s místními, dát nám nějaký program a vytvořit sportovní

přátelskou partu. Greg je výjimečný člověk, skvělý pedagog, který dokáže hned upoutat. Pro mě osobně on byl obrovská osobnost, se kterou jsem se v těch 17 letech setkal, a moc mě bavilo trávit s ním a s lidmi okolo něj čas.

Určitě zapůsobil jako úžasná motivace a ten náboj vám vydržel hodně dlouho... Já z těch společných let čerpám do dneška. Tam nešlo jen o to hrát nějaký sport. Tam byl od začátku vztah, vybudovaný respekt, my se nikdy na hřišti nechovali nesportovně. Ať jsme prohrávali nebo vyhrávali, vždycky jsme to brali vážně a odpovědně, bavili jsme se tím sportem a dávali jsme do toho všechno. Nejen baseball, ale pracovitost okolo, týmový duch, kamarádství, neexistovaly nějaké vulgarismy, hádání se s rozhodcím, od toho jsme byli vždycky vzdáleni. Greg nastavil pravidla čistého férového sportu i chování, a tak jsme to celou dobu dodržovali a dodržujeme. Skoro mi to připadá, že takhle on si představoval antický olympijský duch, a tak nám ho taky předal.

Honza Pírgl: Ten sport nebyl a v klubu ani dnes není konečná věc. Ten sport byl jen jedna část společného nažívání, společných aktivit, byla v tom i ta angličtina, to všechno dohromady bylo pro nás zajímavé a oceňovali jsme to.

Kolik vás začínalo v tom prvním kroužku kolem Grega Edwardse? Myslím, že nás bylo asi dvacet. Ani nevím, kde jsme se tam tehdy všichni vzali. V Zámostí byla parta osmi deseti kluků, postupně začali přicházet další, měli jsme kamarády, známé, přišli a zůstali. Tady Honza s bráchou. David Šťastný. Všichni tomu seskupení měli co dát, byla z toho skvělá parta a všichni se tam cítili dobře. Pro někoho byla nejdůležitější ta parta, pro někoho zase sport –

například pro mě, takže takhle to nějakou dobu vydrželo, dva tři roky, a postupně, jak jsme trénovali dál a dosahovali dalších a dalších cílů, tak z toho kolektivu 20, 25 kluků – protože tam přibýli i anglicky mluvící kluci – které zase přitáhla Gregova osobnost z TIS, což byla kvůli jazyku taky cenná zkušenost, tak postupně se z té party lidí začal zužovat sportovní tým, který chtěl dobývat nějaké mety. Dával si cíle a postupoval dál.

Takže přirozený vývoj sportovní kariéry jedné klíčící generace. A kdy došlo na vaše trenérské začátky? Tam to bylo dané tím, že když se Greg do něčeho pustí, tak má obrovské vize. A jemu nestačilo trénovat juniory a pak už skoro muže. On jistě věděl, že se jednou vrátí zpátky do USA, a chtěl, aby to tady nějak pokračovalo. Pokud by to dělal jen jednostranně zaměřené na jednu věkovou kategorii, tak bychom později neměli žádné nástupce, a ten sport by zanikl. A tak zakládal i dětské týmy a trénoval je. A v tom jsme mu začali pomáhat. Navíc jsme budovali hřiště a nás starší kluky, začal zapojovat pořád víc. Dělali jsme to z lásky ke sportu, k partě, bavilo nás to a naplňovalo. Těšili jsme se z toho.

Kdy od vás Greg odešel? Myslím, nevím, jestli si to pamatuju přesně, že odešel v roce 2000. Což byl takový zlomový okamžik. Byla to doba, kdy jsme měli opustit hřiště na Podskalské louce a začít budovat hřiště na místě, kde je teď, pod cyklistickou stezkou. My to tehdy brali dost osudově, jako že je možná se vším konec. Neměli jsme hřiště, neměli jsme trenéry, ale jak to tak bývá, když odejde nějaká osobnost, která všechno zastřešuje, tak se ostatní zmobilizují.

A tak tady Honza, já, David Šťastný a Michal Pírgl, jsme se pustili do záchrany. Každý se začal starat o něco. Někdo o trenérství, další o budování hřiště, někdo o shánění peněz. Začali jsme s určitými zkušenostmi a s tím přístupem, co nás Greg naučil. A začínali jsme prakticky od začátku. Měli jsme kolem sebe přátele, měli jsme mužský tým, ale tehdy prakticky nic víc.

Takže to byl pěkně prubířský kámen. Krize = šance. Když se na to dnes zpětně dívám, říkám si, že když tady Greg ještě pět let zůstal, tak jsme možná nevyrostli v takové tvůrčí osobnosti klubu, že bychom byli pořád spíš v jeho vleku a spoléhali bychom na něj. Ale takhle on nás postavil před hotovou věc. Mě tehdy řekl, to si do dneška vybavuji: *Tady máš seznam dětí ve věku 15 – 16 let, tohle je tvůj kadetský tým, budeš ho trénovat a začnete hrát soutěž.* Takže já do toho šel. Začal jsem komunikovat s dětmi a rodiči a vybudovali jsme první mládežnický tým.

Trénování jste měli okoukané, nebo jste jezdili na školení? Existoval tehdy nějaký školící systém? Tehdy určitě ne. Trénoval jsem malé

děti a mládežnické týmy, když Greg potřeboval pomoc, ale nebylo to nic soustavného. Nejvíc jsem se naučil od něj a od amerických trenérů, kteří tu hostovali. Greg nás naučil základy, jak děti naučit házet, chytat, odpalovat a podobně. Z těch trenérů, kteří sem jezdili o letních prázdninách, si vybavuji nejvíc Stana Luketichu, byl tady 2x. Ten trénoval český národňák a později také španělský a belgický národní tým. A nás naučil drily, soutěživost, řešit různé situace, strategie, které do baseballu patří. To už jsme se učili takovou nadstavbu, vyžadoval při tréninku nejen disciplínu, ale také rychlost... Takže my se učili od našich trenérů a tím, že jsme jich poznali hodně, jsme měli i kde brát a naučili se víc různých přístupů a cest.

Jak to dnes mají hráči s vybavením? Vím, že Greg kvůli vám udělal sbírku a poslal věci z Ameriky na Hlubokou. Tenkrát to bylo tak, že životní úroveň byla jiná, ty věci byly dražší a méně dostupné než dnes. Gregova sbírka znamenala, že jsme na prvních pár let měli s čím a v čem trénovat a hrát. Pak už jsme k tomu získali osobnější vztah a začali si vybavení kupovat postupně sami. Dnes je diametrálně jiná situace. Téměř všechny děti, které máme v žákovském týmu, mají svou pátku. Svoji rukavici si pořídí úplně každé dítě, do jednoho dvou měsíců, kdy začne hrát. Dres si děti kupují také co nejdřív.

Pamatuji, jak to začalo v současné žákovské kategorii. Jedna rodina koupila klukovi vybavení a druhá se přidala. V těch začátcích tomu hodně pomohla rodina Vlachů, která zastřešila výrobu dresů a nakoupila nějaké zboží v Praze, boty, čepice, rukavice atd.

Přivezli věci v autě na trénink a rodiče nakupovali, protože tak to funguje, co má jedno dítě, chce mít i druhé. A tým nakonec vypadal líp, když je stejně vybaven.

Rodiny hráčů asi hrají ve sportu velkou roli. Jak snášely maminky praní bílých kalhot po zápasech? Na počátku jsme měli sedé kalhoty a ten přechod na bílé kalhoty tehdy maminky dost řešily. V roce 2001 jsme se spojili s českobudějovickým klubem Dodgers, když tehdy přišli o hřiště. Měli dva šikovné trenéry a hledali pro své hráče budoucnost. Oni měli sedé kalhoty a my bílé a pamatují si na schůzku, kde jsme se setkali a debatovali s trenéry, jak bude vypadat náš budoucí společný dres. A my prosadili bílé kalhoty a oni argumentovali právě maminkami, že budou proti a že to nebudou umět prát.

Ale v současné době to zrovna maminky nepovažují za žádný problém. Maminky si vždycky najdou nějaký postup, mají různé odstraňovače skvrn, a když už, tak nakoupí více kalhot a vyperou je společně jednou za čas. Ale co je podstatné, ty bílé kalhoty vypadají vizuálně velice pěkně a je málo oddílů v republice, které by neměly bílé kalhoty.

Honza Pírgl: Pravda je, že dřív jsme měli jedny kalhoty, které na nás maminky látaly a díry podkládaly látkou do chvíle, kdy se definitivně rozpadly. V tom se doba změnila, že je dnes jednodušší koupit nové, tehdy nešla sehnat ani ta správná látka, ani celé kalhoty. Měli jsme dvojce kalhoty, jedny na zápasy a druhé se používaly na zaplátování. Kalhoty jsou ze dvou

vrstev látky a já tehdy měl postupně na kolenou čtyři vrstvy, jen aby vydržely.

České maminky jsou obětavé a je hezké, že jste už tehdy řešili svou vizuální sportovní stránku. Kdy do hry vstoupily i další týmy, třeba ty holčičí? Holky přišly ještě za Grega, dívky z Townshendu tvořily půl týmu a ty české se přidaly. Dnes je škoda, že se tenhle tým rozpadá, slečny, které do toho šly se zápallem a nadšením dospívají, je jim 22 a 24 let a dostudovávají školy a samozřejmě hledají si práci a partnery a odcházejí. Dneska bohužel z mezinárodní školy podporu v ženském týmu nemáme. To je dnes naše slabší stránka. Oddíl ze strany kluků funguje, ale ty holky nám tam prostě chybí. Protože v těch našich 17, 18 letech bylo prima, že jsme tam ten ženský svět kolem sebe měli a mohli s nimi trávit čas, byly tam i lásky, kamarádství, určitě to hodně obohatilo klubový život.

V žákovských týmech teď nějaká děvčata máme, tak doufám, že to bude dobrý základ pro budoucí tým kadetek nebo juniorek, návyky mají výborné, protože dnes jsou nuceny se porovnávat s chlapci a konkurovat jim, a jsou to holky makavé a nadšené, takže uvidíme, jestli v budoucnu dáme dohromady čistě dívčí tým.

A právě vy jste, Radku, nakonec dorostl ve vynikajícího trenéra, nyní čerstvě oceněného. Jste jedním z těch, který zůstal oddílu věrný po celou dobu jeho existence. Myslíte, že jste dozrál v trenéra, protože i v civilu jste učitel? Ovlivnilo se to nějak vzájemně? Nebo ten talent někoho věstí už ve vás dřímá?

Myslím, že to u mě byl přirozený vývoj. Původně jsem se chtěl stát jenom trenérem, vystudovat Fakultu tělovýchovy a sportu, ale to se mi nepovedlo. Začal jsem samozřejmě trénovat děti dřív, než jsem se dostal na pedagogickou fakultu. Ale pravděpodobně bych školství volil i tak. Učitelem tělocviku jsem se nestal, jak jsem si přál, nakonec učím dějepis a zeměpis, ale pro mě je dobré, že si tělocvik realizuji při trénování.

Rozhodně ale díky trenérské činnosti jsem pak ve škole na praxi a v prvních letech, kdy jsem začal učit, nebyl úplně nováček. Přístup k dětem už jsem znal, nebál jsem se mluvit před dětmi a určitě tam byla větší jistota, než bez mé trenérské průpravy.

Proč jste byl oceněn? Jak se pozná dobrý trenér? Jistě v tom hrají roli úspěchy svěřených týmů. Všichni trenéři, kteří v soutěži něčeho dosáhli, vedou úspěšné týmy.

Trénoval jsem intenzivně před tím už 12 let, a nikdy jsem na tuto cenu nedosáhl. Není to o tom, že bych trénoval děti kvůli ocenění, ale je to o tom, že Hluboká v těch mládežnických kategoriích byla průměrný tým, nikdy nebyla příliš v popředí. Sice všichni věděli, že trénuji, ale nijak jsme na sebe neupozornili. Navíc takhle anketa *Trenér roku, objev roku*, funguje teprve asi třetím rokem. A my v roce 2009 dali dohromady partu kluků, byli talentovaní a šikovní, vybudovali jsme z nich úspěšný žákovský tým, který byl úspěšný i na republikovém fóru a začalo se o nás víc vědět. Hluboká jako taková se zviditelnila, a tím i možnost uspět v anketě byla daleko větší. Pro mě osobně vítězství v anketě bylo velké

překvapení, protože úspěchy jsem měl z nominovaných trenérů nejmenší. Myslím, že roli tam hrál ten náš posun. Všichni v republice jsou zvyklí, že první místa vyhrávají kluby z Prahy nebo Brna, mají dobré reprezentační trenéry, to se bere jako samozřejmost. A teď se tam objevila Hluboká, která za poslední dva roky udělala velký krok vpřed a přešla ze sportovního suterénu do špičky. A to asi neuniklo pozornosti trenérů, kteří pak hlasovali pro mě. Nominováno bylo 11 trenérů, z nich pak metodická komise pod českou baseballovou asociací vybrala 3, a konečného vítěze vybírali nejlepší trenéři v republice.

A to, že výhru přisoudili mě, беру jako výraz toho, že to nebylo jen za trénování, ale za komplexnost. Získal jsem to za organizaci, za budování klubu, sestavení týmu. Nejsem trenér, který jen přijde a odtrenuje si dvě hodiny, u nás není možné to takhle dělat. A myslím, že nejsem až tak kvalitní trenér, abych to dostal opravdu jenom za vedení tréninku. Pro mě osobně je to cena za to, že jsem měl největší podíl na vybudování týmu a jeho dovedení na špičku.

A svým způsobem je to ocenění celému hlubockému baseballu. Nicméně vy si zasloužíte cenu za věrnost oddílu, poctivost, výchovu dětí a za sportovní úspěchy, které jste z týmu vykřesal. Špička baseballových oblastí je v Praze a Brně. My patříme spíš k těm rozvojovým oblastem. Samozřejmě je tady na nás víc vidět, jak to děláme poctivě, srdcem a nadšením. Trenéři z rozvinutějších oblastí nás znají, setkáváme se při zápasech, jezdí k nám na soustředění.

Důkladná musí být i spolupráce s rodiči a snaha přilákat děti. Oni se přijdou s letáčkem podívat, co je to za sport. Moc ho neznají, ani rodiče, ani děti. A když už na náš nábor reagují, my musíme děti nadchnout, aby daly přednost našemu sportu před jinými. Aby byl pro ně zajímavý, zajímavější než hokej, a fotbal, jinak k nám chodit nebudou.

Je to takový doklad toho, *miní Honza Pírgl*, že věci se mají dělat krůček po krůčku. Že nemá smysl se tlačit příliš dopředu. Až když je ten správný okamžik, přijde úspěch. A tím nemyslím jen to ocenění. To je práce, která se dá datovat v případě Radka ne do chvíle, kdy založil dobrý mládežnický tým v roce 2009, ale začíná někdy rokem 1994. Příští rok budeme slavit 20 let s baseballlem na Hluboké a on se mu po celou dobu věnuje naplno.

Samozřejmě nejsem to jen já, *říká Radek*, je víc lidí okolo, kteří mají zásluhu na tom, že se tým tak povedl. Udělali jsme kroužky na školách a odtud získali talentované žáčky do týmu. Předtím jsme to dlouho dělali tak, že jsme nabírali děti rovnou do klubu na Hluboké. My jsme trénovali týmy, kde jen polovina hráčů byla schopná podávat výkony, tvrdě trénoval a jezdit na soutěže. Druhá polovina chodila na hřiště, protože je to bavilo, měli tam kamarády, měli k tomu vztah, ale nebylo možné udělat konsolidovaný tým, který by měl 18 hráčů a byl by schopný konkurence.

A teď, když jsme vytvořili kroužky a začali je dělat na školách, z každého kroužku přišlo pět šest hráčů do klubu a my vytvořili silný tým

a mohli nastolit opravdu pravidelný tvrdý trénink, hodně zápasů a soutěží.

Dali jsme do akce co nejvíc trenérů. Baseball není fotbal, tam to není o jednom trenérovi pro mužstvo. Máme hodně technik, musíme naučit děti házet, odpalovat, chytat, chce to hodně trpělivosti a hodně opakování. Někdo se to naučí rychle, někdo pomalu, ale bez správné techniky nejde efektivně hrát. Ten, kdo hází pomalu a nepřesně, nemůže být dobrý.

Proto je potřeba víc trenérů při tréninku, protože hráč bez dohledu – nebo malé děti bez dohledu – si sami od sebe správnou techniku nevtípí. Ideální je jeden hráč, jeden trenér.

Kolik je na hřišti dětí při zápasu?

Devět, ale pro soutěže potřebujete tým nejméně 15 hráčů. Už v dětských kategoriích potřebujete zázemí s více konkurenceschopnými hráči, pokud chcete skutečně soutěžit a vyhrávat.

Do bojů o poháry tedy jezdí ti lepší. A ti ostatní? Dobrá otázka. My se nebráníme žádnému členovi. Není to tak, že by přišlo dítě, které neví co s rukama nohama, špatně běhalo a my mu řekli: my tě nechceme. To v žádném případě. Snažíme se dávat příležitost každému, bylo to tak v dřívějších letech a je to tak i dnes. Protože máme hodně dětí, postavíme dva týmy. Jeden je špičkový, jezdí na mistrovství a důležité turnaje. A ten druhý, záložní, nemá tak našlapaný program, nemá tolik tréninků, děti hrají spíš pro radost než pro výkon. Ale pokud pracují a zlepšují se, tak můžou nakouknout do toho prvního týmu. Někteří hráči se můžou prolínat oběma týmy.

Asi se to tak rozdělí podle naturelu, někdo je bojovník a někdo sport bere spíš jako zábavu. Máme kluky, kteří dneska ví, že chtějí něco dokázat. Je jim 12, ví, že je v Praze střední škola s tímhle sportovním zaměřením a dělají vše proto, aby se tomu sportu mohli dále věnovat.

A pak jsou děti, které přijdou na trénink, makají naplno, soustředí se, disciplína být musí, ale nevyžadujeme po nich tolik, co po těch špičkových. Ale není proč je kritizovat, abychom jim zkazili dobrý pocit ze sportu, a nechceme jim sport brát, ani když nechtějí dosáhnout nějakých vysokých met. Chceme, aby měly ze sportu radost, podle toho k nim přistupujeme a počítáme s nimi pro druhý tým, oni si taky rádi zahrají turnaje na své úrovni.

Navíc mám pocit, že s dětmi podnikáte mnohem víc mimosportovních aktivit než jiné sportovní oddíly. Klubový život, jaký provozuje baseball, jinde takhle nefunguje.

My bychom rádi s dětmi dělali ještě víc rekreačních aktivit. Vyrazit na lyže, na kola, je čím dál tím složitější. Pokud chceme být opravdu úspěšní v republice, trénujeme 3x, 4x týdně. To je dost. O víkendech hrajeme a nezbývá moc času na další aktivity. Tak to děláme tak, že pořádáme soustředění a ten čas využijeme nejen k tréninku, ale i doplňkovým aktivitám. Jdeme hrát minigolf, pečeme burty, zkusíme film, který si pustíme v sokolovně. Uvědomuji si, že v tomto ohledu bychom chtěli přidat, ale velice těžko se hledají termíny. Ale není to v žádném případě ztracený čas. Společné aktivity totiž kolektiv neuvěřitelně smtlí. Lidi se potřebují poznat, aby z nich byla

parta. Žákovský tým se poznává hodně na výjezdech. Dřív to bylo tak, že v zimě se nehrálo, jenom trénovalo v sokolovně. Pak se začala hrát tzv. zimní série – Winterleague. Nejde tam o medaile, vůbec ne, jde o to si zahrát, protože děti se nejvíc naučí hrou a taky je nejvíc baví. A my, protože je to v Praze a Hrotovicích (u Třebíče), tam jezdili a jezdíme, a je to vždycky často na 2 dny s přespáním. Děti jsou pohromadě a poznávají se a rodiče už vytvořili taky partu, vyprávějí si do dvou do tří v noci a užívají si společný víkend.

Řekli jsme, že před těmi skoro 20 lety jste začínali ve 20 lidech. Dnes je vás kolik?

Dnes je nás kolem 120. Cílem je, abychom měli všechny týmy. Aby byla návaznost. Není problém mít mužský tým. Ale co s ním bude, když nebudeme mít mládežnické týmy, aby nám kluci dorůstali do mužstva? Mládež by měla být pořád na prvním místě. K tomuhle zjištění došel Honza už před pěti lety a já k tomu pak taky došel, a teď se tou myšlenkou snažím nakazit ostatní hráče mužského týmu. Baseball v Česku nikdy nebude sportem, kterým si člověk bude vydělávat, pokud nebude patřit mezi nejlepší hráče v republice. Proto hrajeme pro svou radost a musíme si uvědomit, že když nebude široká základna, mohlo by se stát, že by náš klub zanikl, protože by nebyl nikdo, kdo by přicházel do mužské kategorie. A to by byla obrovská škoda. Máme areál, je za ním už kus historie, 11 let, podílela se na něm obrovská spousta lidí, odpracovali jsme tam stovky hodin práce a nechali tam hodně naší energie. A to cítíme jako velký závazek.

Nelze mít jen jeden tým. Musíme začít od žáků a předávat je dál, juniorům, kadetům, mužům. Musí být návaznost. Chce to koncepci, bez ní to nejde.

Jste skromní, já myslím, že hlubockému klubu zánik nehrozí, vždyť se v něm realizují opravdu talentované osobnosti, a to nejen sportovně talentované, ale profesionálně a osobnostně. Vždyť kolikrát jste už dokázali perfektně zorganizovat Mistrovství Evropy žáků?

Čtyřikrát: 2006, 2008, 2010, 2012.

Já měl na mysli spíše naši úspěšnost v soutěžích. Co se týče organizace, jsme skutečně na špičce. Poslední dobou maličko ztrácíme, náš areál je pořád stejný. Zatímco jinde začínají do baseballu proudit peníze. Tam, kde kluby povyroستly do členské základny nad 100 lidí, požádaly města a někde se postavily nové komplexy – areály za 10 a více milionů korun.

My jsme vybudovali hřiště v roce 2001, 2002 a od té doby se ho snažíme udržovat. Jsou tam nějaká vylepšení, ale rozvíjeli jsme hlavně areál okolo, to byla naše hlavní priorita, abychom přilákali lidi.

Myslím, že v nejbližších chvílích bychom se měli zaměřit na obnovu hřišť, ztrácíme konkurenceschopnost v pořádání turnajů, naše hřiště už nejsou top hřiště a spadají mezi průměr. Kdyby se to mělo dál takhle vyvíjet, asi bychom o možnost pořádát turnaje přišli.

Neznám, jaké jsou hřiště jinde, zda mohou být i zastřešená. Je mi jasné, že pozitivní je pěkné umístění v přírodním areálu, ale proti jistě hraje závislost na nepřízní počasí. Počasí, ano,

to je pro nás největší negativum. Zastřešená hřiště v republice nejsou, ale profesionálně udělaná hřiště samozřejmě mají zavlažování a odvodnění, lepší povrch, jsou také udržovaná profesionálně. Samozřejmě dobře udělaná hřiště se udržují lépe. A my máme největší problém s vodou. Potřebujeme nový povrch. Když často prší, dělají se louže, prohlubně, ničí se povrch a ztrácíme před profi hřišti. Když pořádáme turnaj, musíme k tomu mít nejlepšího kamaráda, a to je počasí. To když zklame, nemůžeme odvést turnaj na jedničku. Máme správce, ale sportovní komplex je velký, a protože hřiště moc nevydělává, prioritou je areál pro návštěvníky. Potřebovali bychom víc technických pracovníků. Je to takové zakleté. Na jaře při jarní brigádě uvedeme hřiště do dobrého stavu, ale pak během sezóny, po deštích a při náporu tréninků a turnajů se už kvalita nedá srovnávat s ostatními hřišti. Což bohužel poznáváme, když jezdíme po republice na ostatní hřiště a porovnáváme.

Honza Pírgl: Doba se změnila. To, co nás učil Greg, který z nás stvořil takové ty skautíky, kteří si všechno udělají a zvládnou svou vlastní hrubou silou, tak to nám stejně nestačí a chybí investice na obnovu. Zátěž na areál při množství lidí je neúměrný, a protože základ není položen na profesionální úrovni, těžko udržet krok s profesionály. Celá léta jsme se rozptylovali tím rozkořením, že jsme dělali od každého trochu, sportovali a budovali a sháněli peníze a organizovali, a tím jsme se trochu vyčerpali. A to je problém, protože to člověka demotivuje – nic není hotovo a žádný pořádný výsledek – není to ku prospěchu věci.

Radka obdivuji, že i za těchto podmínek se dokázal soustředit a své trénování dotáhl ke špičce. Považuji za jeho silnou stránku, že se soustředí na to podstatné a vždycky dovede svůj úkol do konce, jde do hloubky.

RadekDrmta: Je to o množství té práce. Děláme jednu věc a mezitím začne haprovat druhá. Pozoruji to i na trénování. Trénoval jsem kadety, juniory, jeden rok i muže, ale v roce 2008, když právě Honza odešel z klubu, tam jeden rok žádná trenérská koncepce nebyla. Ale přirozeným vývojem a že jsem byl jedním z nejstarších v klubu, a opravdu mi na tom záleželo, stal jsem se organizátorem sportovního programu. Takže teď už taky nejsem jen trenér zahleděný jedním směrem, ale hodně času trávím tím, že snažím nějak tlačit celou tu káru přes sebou. Snažím se zapojovat ostatní, poslat trenéra do kroužku, kde chybí. Ale musí to být trenéři, kteří opravdu motivují – protože špatný trenér děti odradí. A špatná pověst se rozšiřuje velice rychle. To znamená, že je potřeba mít u všech dětí, u každé kategorie trenéra, který má zápal, nadšení, je spolehlivý a slušný a bude to dělat rád. Jakmile se tam objeví někdo, kdo to bude dělat z donucení, tak to brzo skončí. Tak jak si Greg vychoval nás, chceme vychovávat i své nástupce.

Asi je také načase, abyste si pomalu začali sami vyrábět budoucí hráče se svou správnou genetickou informací. Nebo je hlubockých dětí dost? Na to, kolik sportovních možností k vyžití tady existuje, je Hluboká dost malá. Proto jsme vymysleli strategii s kroužky. Hodně

děti nám přinesl kroužek na Borku. Máme kroužek na budějovických sídlišťích Máj a Vltava. Ve Vodňanech, ve Zlivi. Ideální by bylo mít jich ještě víc, ale je to o lidech. Pořád je víc než polovina lidí v oddíle odjinud než z Hluboké.

Máme 15, 16 trenérů, kteří se zapojují jako trenéři či asistenti. Je to třeba, hlavně u těch dětí, čím víc je lidí u tréninku, tím větší je kvalita.

Jak dlouho se dá baseball hrát?

Baseball může být náplní celoživotní, zahrát si můžete od dětství až po starší pány. Je to vyložené o zdraví. Dokud můžete po hřišti běhat, hrájet. Máme B tým pro ty, co už se nechťejí tolik honit, nejde o to být úplně top, ale hrát. Už to pomalu vidím jako svoji budoucnost. Podobně jako tenis si můžete zahrát do vyššího věku, když se pohybujete a trénujete v rozumných mezích.

Je to věc, která se mění věkem. Já se vždycky cítil jako hráč a pak teprve... jako trenér. A postupně se měním k tomu, že se cítím víc jako trenér. Zpomaluji se, měl jsem problémy se svaly, byl jsem na operaci kolene, mladí jsou rychlejší a lepší. Také už nestíhám trénovat a měním se v plnohodnotného trenéra, a tam můžete být do šedesáti a možná i déle. Zřejmě i psychicky se takhle posunu.

Nutno říct, že my jsme společenství. Tak to Greg vždycky myslel a vedl, aby to bylo provázané, aby děti se znaly s muži z oddílu, aby ty kategorie nebyly oddělené. Chtěl bych aby to takhle pokračovalo dál.

Celý hlubocký baseball mi připadá jako záviděníhodné sociální společenství.

Honza: Mě to od začátku spíš připomínalo sociální projekt víc než ten sportovní. Nechci shazovat sportovní stránku věci. Ale já jsem takový příznivec sociálních projektů a dávám tomu velký akcent. Jako dítě jsem strávil dětství v chlorované vodě jako plavec a vidím, že některé věci je třeba dělat jinak, než jsem zažil. Tam to bylo jenom o sportu, výkonu, ale to společenství mi i tak přineslo přátelství na celý život. Protože jsme spolu trávili čas. Komunita ve sportu je důležitá a já mám pocit, že celý život doháním, co jsem jako dítě nezažil.

Podle mě fakt, že u hlubockého baseballu zůstali lidé z těch původních 20, 30, kteří si to vzali za své, že tam chtějí vytvářet společenství, nemůže ztratit ten původní rys. Ti lidé tam buď zůstali, nebo se tam na hřiště občas vrací, byť nějakou oklikou. My si neseme Gregovo know-how. Kdybychom úplně vyměnili vedení klubu za jiné lidi, kteří to nezažili, asi by to bylo jiné, to klasické sportovní, jako v hokeji nebo fotbale. Myslím, že si můžeme myslet, co chceme, ale Greg do nás tehdy v roce 94 zasel něco – nějaké semínko, které prostě tady u nás v našich podmínkách nebylo a bez něj by nevyklíčilo. Tréninky plus turnaje plus setkávání ve volných chvílích přinese dětem pocit společenství a přátelství, které přetrvává.

Já s tebou souhlasím, říká Radek.

Kdy je dobré začít hrát? Začít je dobré co nejdřív. V pěti letech. Plánujeme po vzoru Domažlic začít ve školkách, oslovit školky a zkusit s nimi udělat dva tři turnaje za rok v té nejjednodušší verzi. Ukázat dětem, že ten sport

existuje a pak by byla i větší šance, že si v první třídě najdou náš kroužek s tímhle sportem, protože ho budou znát. U šestiletých dětí je to spíš o všestrannosti. Ty děti musí umět běhat, ovládat ruce, nohy. To když zvládnou, tak se naučí a jsou schopny zvládnout složitější věci, které baseball vyžaduje.

Z pohledu maminky: jak moc je to nebezpečný sport? Ta pálka bývá často synonymem nebezpečné zbraně... Budete se divit, ale nám se nestalo, že bychom vezli děti na ošetření kvůli tomu, že někdo někoho švihnul pálkou.

I když z toho mám vždycky obavy, zvlášť v tělocvičně, když dětem řekneme, jde se pálit, děti vytáhnou každý svoji pátku z bařůžku a jsou natěšené na akci. Ví, že se nesmí pálkami ohánět, to si vždycky včas vysvětlujeme, ale než se připraví stanoviště, minutku tam povykují.

Ale nestalo se to, jsou disciplinované, snažíme se o to.

Co je na tomhle sportu nejnebezpečnější, je asi míček. V 11 letech se začne hrát s tvrdým míčem, někteří ti šikovnější k tomu přičichnou i dřív, a když se dítě nenaučí chytat, nezvládne techniku rukou a nemá dostatečný postřeh, tak může tím míčem dostat. Dítě, které chytat umí, přihrávky na sebe v pohodě zpracuje, vykryje. Úplně jistě. Pokud zrovna nekouká jinam. Soustředění je nutné. Ale co se týče zranění, rozhodně to není nebezpečnější sport než jiné. Řekl bych, že fotbal, hokej a jiné kontaktní sporty jsou mnohem nebezpečnější.

Zranění tady mohou být způsobena nepozorností a tuhle oblast si dost hlídáme, takže v momentě, kdy děti mají něco nebezpečného v ruce, pátku, nebo když si hází navzájem, tak je učíme naprostému soustředění. A o tom je trénink, musíte se naučit skluzům a správně padat, abyste si pak v akci nepodvrtli kotník. Nešdit při trénincích, protože při zápase jdete do akce na 200 % a měla by být nazkoušena. A taky nemít strach, protože strach je spouštěč problémů.

Honza: To, že těch úrazů není moc, je proto, že je to nekontaktní sport a je perfektně zorganizovaný. Tam, kde se pohybuje jeden člověk, tak se obvykle nepohybuje nikdo jiný. Technicky není součástí strategie se nějak ohrožovat – jako je tomu v jiných sportech. Sport je to složitý, pravidla se nedají pochopit jen když kolem jedete po cyklostezce a na pár minut zastavíte. Rodiče se učí tím, že na ten sport koukají a koukají. Je to tak, že když přijde na zápas někdo méně zkušený, ti zkušenější ho poučí, vysvětlují. A děti se základní pravidla naučí docela rychle.

Radek: To je to, co mi přineslo trénování a pak pedagogika. Naučil jsem se důslednosti, předvídatosti, a taky metodice, jak přistupovat k různým věkovým kategoriím dětí. Dneska už mi nedělá problém trénovat osmnáctileté a nebo osmileté. Dřív jsem nevěděl, čím ty malé zaujmu. A taky jsem si říkal, že v tom věku nedokážou pořádně trénovat. Omyl. Dneska

jsme s nimi moc rád. Není to o tom, hodit mezi ně míček, ať hrají. Chce to řád, stokrát a tisíckrát opakovat v průběhu těch prvních měsíců a let tu základní techniku. Aby se to naučili správně, aby se pohyb zautomatizoval. Aby impuls z mozku předal přesnou informaci do svalů. A zjistil jsem, že to jde, že děti to precizně natrénují formou nějaké hry nebo soutěže... takže nejen oni, i já se s nimi pořád učím.

Pro mě je to náplň do budoucna. Rád bych také zmínil Ondru Konvalinku. Ondra je už řadu let asistent u reprezentace žáků České republiky. Já jsem sice rozvinul program a myslím, že poctivě trénuju žáky a trávím s nimi nejvíc času, ale on je ten špičkový kvalitní trenér, který dokáže vykresat na mistrovství z dětí maximální výkon. Mě chybí jeho preciznost, emotivnost, umění motivovat – on má to, co já nemám, a opačně. V současné době studujeme II. stupeň trenérské třídy, abychom se zlepšili. Chceme u trenérství zůstat, zůstat v klubu na Hluboké. Osobně zatím nemám ambice se dostat někam jinam. Tady bydlím, tady mě to bavilo vždycky a pokud mi to čas umožní, rád zde nějakou kategorii budu trénovat.

Jak jsem se vždycky bránil tomu, trénovat malé děti, chtěl jsem ty starší, co už něco uměli a trénovat s nimi strategie a složité souhry. Ale zjistil jsem, že s těmi malými je to kolikrát velká zábava, a že zrovna u těch nejmenších je potřeba trenér zkušený, trenér odborník. Protože když pak časem dostanete ty děti už starší, ale odfláknuté, tak už to z nich nevykřešete, přesnost a techniku silou nenahradí. V tom je síla Hluboké, že ti nejzkušenější trenéři trénují ty malé.

A navíc, nejmladší děti, jejich radost, ten jasot, když nás vítají na tréninku, to je neuvěřitelná síla, kterou jako trenéři dostaneme, i když přijdeme utahaní z práce, vyčerpaní a unavení. Pak se začneme nabíjet jejich úžasnou energií. Pak se mi zdá trénink krátký, klidně bych zůstal a pokračoval, děti berou všechno s přirozenou dětskou radostí a nadšením a to je tak příjemně nakažlivé...

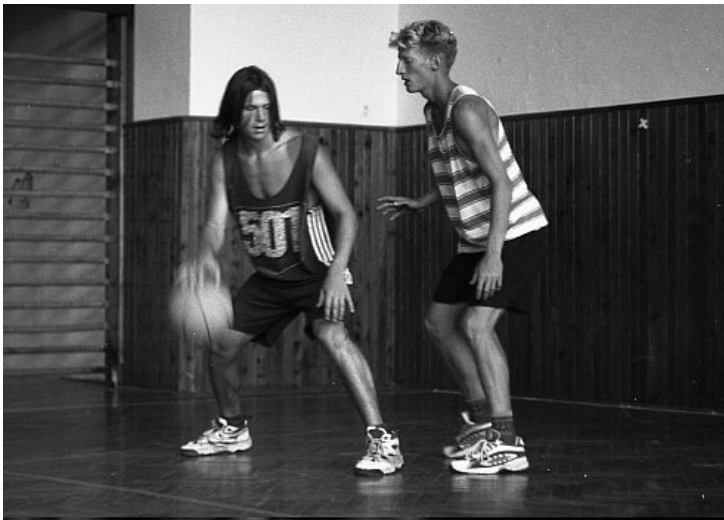
Učit tak malé děti, *podotýká Honza*, má ještě jedno zvláštní kouzlo. Když řeknete větu, pro dospělého jasnou, nikdy nevíte, jak ji pochopí dítě. A ještě lepší je skupinová dynamika, děti jsou dohromady živé a miluju jejich neuvěřitelné otázky, jejich zájem a vymýšlení. Komunikace je vždycky to důležité, co ukazuje, že skupina funguje dobře. Já vím, jak jsme se zlobili, že nám dorůstali junioři a vadilo nám, že nejsou tak ochotní přenášet kameny z hřiště, jako jsme byli ochotní my. Ale tyhle věci chtějí svůj čas. Kluci, kteří je dřív nesbírali, je teď sbírají. Možná, kdyby ti dnešní tahouni klubu odešli, třeba i oni by převzali odpovědnost a táhli to dál...

Pro zajímavost:

<http://www.patriots.cz/vyroba-baseballoveho-micku-video-1-2487707487.htm>

Foto na další stránce:

Radek Drmota, fotografie z let 1994 - 2012

Kdo si hraje, nezlobí

V jednom nejmenovaném domě v Hluboké nad Vltavou jsme našli partu šťastných tatínků a jejich dětí. Scházejí se tu dvakrát do týdne, aby propadli kouzlu automobilových závodů, při kterých sice dochází k haváriím a adrenalinovému vypětí, ale nikdy neteče krev a nikdy nejde o život. Maminky tady nenajdete, ale upřímně řečeno – nikomu nechybějí. Ženský živel přítomen je, závodit mohou i malé slečny a jde jim to velmi dobře.

Když jsem si pak doma pouštěla rozhovor z diktafonu, byl podbarven vrčením závodních aut ze závodního okruhu, zaznívaly mužné a klející hlasy, a napětí tréninkové hodiny bylo přímo hmatatelné. Tuším, že třikrát vyhrál rozjížděku Honzík, byl na to hrdý, ale choval se skromně jako pravý vítěz. A nikdo by pouze sluchem neodhalil, že tahle závodní autíčka jsou 50x menší než opravdové stroje a že pod pneumatikami jim neleží asfalt, ale gumová dráha...

Video pro inspiraci, odkaz na youtube:

<http://www.youtube.com/watch?v=f9vZnXv8I7Q>

Kapitolka první: v garáži.

V garáži je pořádek a čisto, naleštěné modely aut vyrovnané v policích. V zimě je prostě víc času na leštění závodních strojů. Karel Vlasák staví modely aut se svými dvěma dětmi, Ivetkou a Davidem.

Děti dostanou modely jako stavebnice a samy si je postaví, říká, i když s něčím samozřejmě pomůžu. Je to tak lepší, než kdyby dostaly autíčko už hotové, takhle aspoň pochopí, co je to za práci postavit funkční model, znají to úsilí, které za tím je.

Pravda je, že jsem jako kluk modelařil, stavěl si letadýlka, jako starší kluk si opravoval motorky, zkrátka nikdy jsem se úplně neoprostil od dětských snů a radostí. Naše heslo je, že chlapi zůstávají dětmi po celý život, takže si nějaké hračky pořizují průběžně a dneska jsou pro mě děti takové pošťouchnutí k tomu, abychom něco mohli dělat společně a vzájemně se tím bavili.

Je to aktivita, která se dá dělat i ve větším kolektivu s kamarády a jejich dětmi. V zimě stavíme a závodíme v domě, na jaře s modely vyjdeme ven. A děti ve školním věku to hodně baví, závodíme, zajedeme na nějakou akci a bavíme se společně.

S většími modely, které mají až kolem 50 cm, se může vyjít na procházku, dopředu se udělá trať a třeba vyjedeme až na Klet'. Děti to tak mnohem víc baví, a nohy je nebolí, než kdybychom jen tak šplhali do kopce.

Pak jsou modýlky, se kterými jezdíme závody na naší větší venkovní dráze. Anebo můžete jezdit závody trialové mezi tyčkami, nesmíme se dotknout, tam záleží nejen na rychlosti, ale i šikovnosti...

Já jsem vyhrála druhé místo, hlásí Ivetka.

Poslední kategorie jsou stavební auta, v hale navozí hlinu a opravdu se baví, pracuje se stroji, takové závody jsme absolvovali například v Brně nebo rakouském Spilernu.

Výrobce modelů Jeep je český výrobce, ale kupuje americké komponenty, ze kterých se pak složí stavebnice a postaví auto. Další modýlky jsou z japonských stavebnic a pak třeba německá firma – která je tady v garáži zastoupena bagrem. Bagřík opravdu funguje na hydrauliku, takže všechna hejblátka se hýbají přes tlak oleje. Děti s tatínkem ho stavěly čtyři měsíce a pěkně se na něm »vyřádili«.

Bagr váží 9 kilo a teď v zimě si vlezeme do obýváku za okno a přes sklo ovládaným bagrem venku odhrnujeme sněh – a při tom se dobře bavíme, vypráví Karel Vlasák. Ano, i holčičky umí sestavit náročnou stavebnici, kontejnerový záves stavěly obě děti dva měsíce samy, šroubovaly a šroubovaly, a výsledek je nádherný. Beru to tak, že je to lepší, než ležet na gauči u televize. Většinu aktivit dělám s dětmi, zkoušíme hodně věcí, sportujeme, surfujeme, lyžujeme. Děti pravidelně hrají hokej, tenis a jezdí na koních...

David například jezdí na elektrické trialové motorce se kterou vyhrál v loňském roce OSET Elektro Cup v kategorii pokročilí, a protože v podobných závodech závodí třeba jen tři holky, tak soutěží dohromady s kluky. Vloni ani snaha Ivetky nevyšla naprázdno, když mezi kluky v kategorii začátečníků vybojovala pohár za 3. místo. Něco je třeba nechytnet dnes, ale můžou se k tomu vrátit v dospělosti. Jde o to, mít na výběr.

Kapitolka druhá: závodní okruh!

Ocitáme se v místnosti, kde se schází místní partička autíčkářů, kamarádi, tátové a děti.

Ono se to nezdá, ale dospěláci mají s dálkovým ovládním autíček větší problém než děti. Máte malý volant v ruce a jinak s ním točíte, když auto jede na okruhu od vás a když se pak otočí a jede k zase k vám. Zatímco dospělí si své mozkové hemisféry složitě propojují, aby jim to jelo, dětem tohle funguje úplně automaticky.

Některá autíčka jedou třeba až 60 km/hod. takže tam je opravdu málo času na reakce a když něco nestihnete, máte smůlu. Takže i havárka se stane. Nejde o mrtvé, ani o zraněné, pouze o prohraný závod. Adrenalin v tom ale je velký, to si pište.

Děti z okolí přijdou se svými modýlky a samozřejmě v tlupě je větší legrace. Potrénují, a když jsou závody, položí se do toho naplno. Tátové se snaží, aby ani holky nepřišly zkrátka. David například jezdí i elektrické trialky, a protože v podobných závodech závodí třeba jen tři holky, tak je pro ně cesta k poháru jednodušší.

Autodráha má trať dlouhou asi 50 metrů, propletenou po celé místnosti a rozjetá autíčka něžně vrčí.

Pro zimní období, kdy jsme museli od venkovní dráhy a autíček abstinovat, jsme si udělali malou dráhu v rohu, vysvětluje pan Vlasák, a uprostřed zůstal pingpongový stůl. Postupně ale dráha nabyla vrchu a teď leží na celé rozloze místnosti.

Je ze zvláštních pěnových čtverců, sestavena do smysluplné a náročné dráhy, kde na vás číhají důmyslné zatáčky, samozřejmě včetně odpočinkového depa. Přes počítač běží časomíra, jeden z tatínků, Libor Prchal, se do závodění položí na plné pecky, je to závodník ostřílený, však také získal I. místo v celorepublikové soutěži. Od té doby se tu jezdí ostré závody, kde jde o čest a nikdo se nešetří.

Modýlky mají výkonný motor, pérování, důležitý je i povrch pneumatik, vysvětluje pan Prchal. Podle druhu pneumatik pak jezdí buď s větším odporem, nebo také smykem. Aby se mohlo jezdit hodně rychle, vše se dá

měnit a vylepšovat. Jezdí se na elektriku, tedy na baterky.

Někdo jede kolečko minutu, rekord má opět tatínek Libor za 10,6 vteřiny. Teprve později pochopím, jaký je to úspěch, když dostanu

jeden volantík do ruky a snažím se autíčkem projet dráhu. Křižuju cestu jak s šesti promile alkoholu v krvi a doklopýtám autíčkem sotva do půl dráhy – asi až po půlhodinu. Celou dobu se samozřejmě vehementně motám ostatním do cesty a otloukám mantinely. Ostatní hodně rychlá autíčka s mnohem šikovnějšími řidiči se mi míhají před očima, za večer totiž, jak říkají pánové, ujedou s autíčky asi 40 km.

Jaké nebezpečí závodníkům při tomto sportu hrozí? Mozoly na palci, který tiskne dálkové ovládání?

To spíš se nám tady někteří kamarádi psychicky hrotní... smějí se tatínci i děti. Vždycky po pár kolech závodů musíme odpočinout. Střídáme oba směry dráhy. Dneska je to pohoda – tréninkový den, neděle, vychytáme mouchy, vyzkoušíme, co jde ještě vylepšit. Ale atmosféra o závodech bývá hustá. Máme samozřejmě závodní listinu a jedeme šampionát...

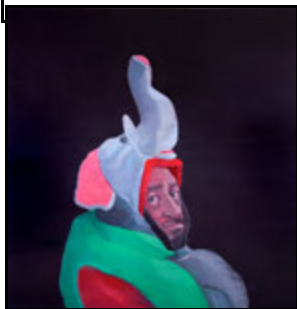
Malým i velkým klukům (i holkám) výhry samozřejmě zvedají sebevědomí. Takže vidíte. K těm mnoha krásným hlubockým sportům můžeme připočíst ještě jeden – i když bez vůně benzínu – napínavý, rychlý, adrenalinový a jen pro šikovné celé chlapy a holky.

Petr Nikl

Tváře z New Yorku

Alšova jihočeská galerie připravila pro návštěvníky další originální výstavu s názvem „Petr Nikl / Tváře z New Yorku“. Zahájena bude slavnostní vernisáží dne 14. února v 17.00 hodin ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích.

Hlavním cílem výstavy je zabydlet Wortnerův dům lidmi z

New Yorku. Soubory děl jsou doplněny abstraktnějšími metaforickými kresbami tváří. Autor výstavy z nich tvoří kombinovanou instalaci, působící jako panoptikum postav. Představena bude autorova jak malířská, tak i kresebná tvorba posledních deseti let, zahrnující téma postav a portrétů.

Ve Wortnerově domě tak budou pobývat vedle starších portrétů trpaslíků z obludária a zvláštních tváří z minulosti také současné obrazy lidí, které autor potkal v New Yorku, kde se v posledních třech letech často pohybuje.

K vidění také budou nejnovější obrazy Petra Nikla, které byly mimořádně vytvořeny pro výstavu v Českých Budějovicích. Jde například o plátno *Henry ve sloní čepici*, které se stalo ikonou této výstavy. Součástí koncepce je i kolekce kreseb z autorovy nové knihy *Divňáci z Ňjújorku*.

Návštěvníci výstavy se také mohou těšit na doprovodné programy s autorem výstavy, z nichž první se bude konat 21. února a druhý dne 14. března. Obě tyto akce budou zahrnovat hudebně textovou koláž se začátkem v 17.00 hodin. K výstavě je opět vydán katalog formou skládačky, ve kterém návštěvník může zhlédnout vystavená díla.

LB BW

Partnerem výstavy Petr Nikl – Tváře z New Yorku je LBBW Bank CZ a.s., pobočka České Budějovice

Termín výstavy: 14. února 2013 – 24. března 2013
Místo konání: AJG, Wortnerův dům, U Černé věže 22, České Budějovice, otevřeno denně 09.00–18.00 hodin
Mgr. Hynek Rulišek, kurátor výstavy

Přijďte nám zatleskat do divadla!!

Strašidlo canterwillské Kříž-žáci – sezóna 2013

Foto: Jan Pirgl

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji!
tel. + fax: 387 966 170

Biograf

sobota 2. března – Babovřesky. ČR 2013. Komédie. Letní komedie ze života současné jihočeské vesnice ... 16.30 hod. Hrají: Lukáš Langmajer, Veronika Žilková, Lucie Bílá. Režie: Zdeněk Troška. Přístupný.

středa 6. března – Královský víkend. Anglie – 2013 komedie/drama. Příběh mezi D. Rooseveltem a jeho sestřenicí M. Stuckleyovou – natočeno podle historických faktů. Hrají: Bill Murray, Laura Linney, Olivia Williams, Olivia Colman. Režie: Roger Michell. Přístupný od 12 let.

Čtvrtek 7. března – Nadějně vyhlídky. USA/Anglie – 2013. Drama. Jedenáctiletý Pip pochází z chudé rodiny a ve 21. letech získá obrovské bohatství. Hrají: Jeremy Irvine, Holliday Grainger, Helena Bonham. Režie: Mike Newell. Přístupný od 12 let.

Úterý 12. března – Gangster squad: Lovci mafie. USA 2013. Drama. Píše se rok 1949 a v Los Angeles vládne M. Cohen a jedině tajná jednotka se proti němu postaví. Hrají: Ryan Gosling, Emma Stone, Sean Penn, Josh Brolin. Režie: Ruben Fleischer. Přístupný od 12 let.

Středa 13. března – Nespoutaný django. USA 2013. Drama/western/komedie/akční. Díky nájemnému lovcí lidí může získat zpět svou svobodu a svou ženu... Hrají: Leonardo DiCaprio, Jamie Foxx, Christoph Waltz. Režie: Quentin Tarantino. Přístupný od 12 let.

Středa 20. března – Nic nás nerozdělí. Španělsko/USA 2013. Drama. Příběh jedné rodiny podle skutečné události z roku 2004, která přežila tsunami v Indickém oceánu. Hrají: Naomi Watts, Ewan McGregor, Tom Holland, Marta Etura. Režie: Juan Antonio Bayona. Přístupný od 12 let.

Sobota 23. března – Martin a Venuše. ČR 2013. Komédie/romantický. Sázka o měsíční hlídání malých dětí se zdá zprvu jednoduchá, ale opak je pravdou ... Hrají: Marek Taclík, Kristýna Lišková, Zuzana Stivínová, Tomáš Hanák. Režie: Jiří Chlumský. Přístupný.

Středa 27. března – Mocný vládce OZ. USA 2013. Fantasy/dobrodružný. Cirkusový kouzelník se dostane díky třem čarodějnicím do bájně země OZ, kde je dobro a zlo ... Hrají: James Franco, Mila Kunis, Rachel Weisz, Michelle Williams. Režie: Sam Raimi. Přístupný.

Začátky představení v 19.00 hod.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

Neděle 3. března – Hledá se Nemo ve 3d. USA 2013. Animovaná pohádka. Obnovená premiéra o ztracené rybce Nemo, tentokrát ve 3d – zažijte vše jako živě! 17.00 hod. Režie: Andrew Stanton. Přístupný – český dabing!

Neděle 31. března – Čtyřlístek ve službách krále. ČR 2013. Animovaný/rodinný/rodinný. Příběh Fífiky, Myšpulína, Piňdi a Bobika na císařském dvoře. 17.00 hod. Režie: Michal Žabka. Přístupný – český dabing !!!

Komorní scéna

pátky a soboty

1., 15., 16. 29., 30. března

S TVOJÍ DCEROU NE

Divadlo Hluboká Z. Pikla

Divadelní představení – komedie

pátek a sobota 8., 9. března

STRAŠIDLO CANTERWILLSKÉ

Divadelní společnost KŘÍŽŽáci

19.00 hodin

Divadelní představení – komedie

Předprodej vstupenek v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin nebo na CB Systému!!

Rezervované vstupenky držíme

maximálně 30 minut před představením !!!

čtvrtek a pátek 21., 22. března

HVĚZDY Z HOTELU PALACE

Divadlo Hluboká Z. Pikla

19.00 hodin Divadelní představení -

komedie. Rezervované vstupenky držíme maximálně 30 minut před představením!

středa 13. března **CESTUJEME ... BALI.**

Vyprávět bude Ing. V. Štěpanovská. 17.00

hodin KC PANORAMA

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice

České sochařství 20. století – stálá expozice

Flámské a holandské malířství 16.–18.

století – stálá expozice

27. 3. – 14. 4. 2013 **Kdybych byl**

architektem – výtvarný projekt studentů Jihočeského kraje

Wortnerův dům AJG

České Budějovice, U Černé věže 22

VÝSTAVA

Petr Nikl / Tváře z New Yorku

do 24. 3. 2013

14. 3. Akce k výstavě Petra Nikla

– Divnáci z Njújorku / 17.00 hodin /

Hudebně textová koláž

Pavel Nešleha / fotografie

Vernisáž 28. 3. od 17.00 hodin

Přednáška

Motiv postele v moderním umění

Přednáší PhDr. Václav Hájek, Ph.D. /

Fakulta humanitních studií UK v Praze

Mezinárodní muzeum keramiky

Bechyně

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická sympozia

1966 – 2011 – stálá expozice

Výstavní sály otevřeny denně:

Hluboká nad Vltavou / Alšova jihočeská

galerie / březen 9.00 – 16.00

České Budějovice / Wortnerův dům / únor 9:00 – 18:00

Bechyně / Mezinárodní muzeum keramiky /

prohlídky na základ tel. domluvy

Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do všech expozic a výstav AJG.

Změna programu vyhrazena!

Hotel Záviš vás zve na vepřové hody v termínu 14. – 17.3.

■ **Bocháňky budeme letos péct v pátek**

29. března 2013 od 16.00 a od 18.00 hodin.

Zájemci se mohou přihlásit v na recepci

hotelu Záviš nebo na tel. č. 775 966 666,

kde získají i všechny další informace. Jarka

Běhouňková nás naučí vyrobit si opět něco

hezkeho (velikonočního). S sebou si proto

vezměte ještě nůžky na papír (ostatní zajistí

Jarka). Moc se na vás těší Hanka Hanušová

■ **V divadle Broadway v Praze probíhá**

konkurz na muzikál Casanova. Tento muzikál

se v létě hrál na Hluboké, libreto dostal

principál divadla Hluboká Zdeněk Píkl

k narozeninám. Míša Nosková v něm hrála

hlavní ženskou roli, kterou alternovala se

Zuzanou Benešovou. Obě protagonistky se

zřejmě setkají v muzikálu také v Praze.

Inu, myslím, že je to hezký úspěch, konečně

vyvezeme kulturu až do Prahy! Jak se ovšem

budou do Prahy převážet kulisy našeho

krásného zámku bohužel Hlubocký zpravodaj

nedokázal do konce uzávěrky vypátrat...

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 3. březen 2013. Ročník 44. Vychází měsíčně. Vydává městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. E -mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Fotografové:** Jan Pírgl, Ilona Králová. **Odborní počítačová poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. **Tiskne:** Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p-5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

ADRENALINOVÁ MĚSTA KOLEM SVĚTA

Aktivita České Budějovice o.s. pro Vaše děti pořádají již 3. ročník příměstského tábora
ADRENALINOVÝ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR
 Prožijete dobrodružství, zábavu, adrenalin na cestě kolem světa...
 Poznáte kulturu a sport těchto zemí: Francie, Kanady, Nového Zélandu, Austrálie i Čech...

PŘIHLÁŠKA

Podpis: _____

Jméno: _____

Škola: _____

Datum narození: _____

Termín tábora: _____

E-mail a mobil na rodiče: _____

Oblíbená sportovní činnost: _____

KDE: Sportovně-relaxační areál Hluboká nad Vltavou

KDY: 1. termín: 5. – 9. 8. 2013
2. termín: 12. – 16. 8. 2013
3. termín: 19. – 23. 8. 2013

CENA: 1.850 Kč*
*v ceně je zahrnut pitný režim, oběd, svačina a vstupy na všechny atrakce a akce

INSTRUKTOŘI: Mgr. Petr Požárek, Mgr. Anička Kalivodová, Bc. Petr Čížek a další

PŘIHLÁŠKY: e-mail: pozarek.petr@seznam.cz, mob.: 777 047 665
Automaticky obdržíte program a důležité informace k celé akci.
<http://feelyourbody.rajce.idnes.cz/>
<http://feelyourbody.eu/>

PODÍVEJ SE NA:

Podporují dětský pohyb:

TRÉNOUT ÚČELNĚ, ODBORNĚ, ZDRAVĚ

JIHOČESKÁ FOTBALOVÁ AKADEMIE
 SOUTH BOHEMIA FOOTBALL ACADEMY
 s mládežnickou úrovní od roku 2005

ročník 1997 – 2003

10. – 13. 7. 2013

DŘÍTEŇ

cena 3.000 Kč

ročník 2004 – 2007

1. – 4. 8. 2013

DŘÍTEŇ

cena 3.000 Kč

PROGRAM:
 Technika s míčem • Technika běhu • Rychlost s míčem •
 Trénink rychlosti, obratnosti, koordinace a síly • Balanční
 trénink • Kompenzační trénink • Regenerační trénink •
 Psychologický trénink • Autodidaktické tréninkové DVD
 Domácí tréninkový plán • Fyzioterapeutické vyšetření •
 Balanční vyšetření na MFT

REALIZAČNÍ TÝM:
 Mgr. Petr Požárek - UEFA „A“ (Létající trenér FAČR, zkušenosti ze Sydney FC, Fulhem FC, 1. FC Köln, SK Slavia Praha) •
 Michal Hrubý - UEFA „A“ (SK Sigma Olomouc) •
 MUDr. Jan Pímos - UEFA „profi mládež“ (výživový expert) •
 Mgr. Vojtěch Svoboda (fyzioterapeut a kondiční trenér)

ZLEPŠIT SE KAŽDÝ DEN

Naši práci věří a podporují:

Václav Lavický (trenér AC Sparta Praha),
 Tomáš Ševčík (trenér FC Slováck),
 a Milan Nohánský (SK Slavia Praha)

PŘIHLÁŠIT SE MŮŽETE:

Aktivita CB o.s.
 pozarek.petr@seznam.cz
 + 420 777 047 665
www.feelyourbody.eu

VIDEO INSPIRACE:

<http://feelyourbody.rajce.idnes.cz/>

Podporují dětský pohyb:

UČ SE OD TĚCH NELEPŠÍCH

... VĚŘ SI ...

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, výtvarný ateliér Barevný kolo
 v Českých Budějovicích a Městská knihovna v Hluboké nad Vltavou
 zvou na výstavu žáků a studentů jihočeských škol

Kdybych byl architektem...

Vernisáž se uskuteční ve středu 27. března 2013 od 10.30 hodin v hlavním sále
 Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou.
 Hostem bude Ing. arch. Stanislav Kovář a Mgr. Irena Kovářová.
 Moderování - Studio dell'Arte.

Výstava potrvá do 14. dubna 2013 / Otevřeno denně 9 – 18h. / Vstup volný
www.ajg.cz

Účastníkům projektu bude v den vernisáže umožněn bezplatný vstup na zámečnou věž a do lednice na zámku
 v Hluboké nad Vltavou. Pro zájemce bude také možnost prohlédnout si město České Budějovice z Černé věže,
 kam bude umožněn vstup v případě příznivého počasí. Na Černou věž je nutné se předem objednat přes AJG.